

BOUSOVÁK

Dvuměsíčník ♦ Ročník 61 ♦ číslo 4/2025

Zpravodaj města Dolního Bousova

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

léto a dovolené jsou v plném proudu. Každý z nás si jistě zaslouží nějaký ten den či týden odpočinku po pracovním vytížení. Ale i tak život a dění v našem městě běží dál i během letních měsíců. Nejprve mi dovoluji poinformovat krátce o investičních akcích, které byly dokončeny nebo ještě stále běží.

Probíhající investiční akce

Po roční pauze byla v našem městě na konci června opět zahájena koupací sezóna na nově zrekonstruovaném koupališti. Všechny naplánované práce spojené s rekonstrukcí se stihly včas a první návštěvníci díky slunnému počasí mohli koupaliště navštívit a využít nabízené služby. Kdo sledujete zpravodaj, tak od loňského roku k dnešnímu dni jsem postupně mapoval všechny práce, které byly v areálu provedeny. Tímto bych chtěl velice poděkovat všem, kteří se podíleli během dvou let na náročné proměně této části našeho města. Jsou to především zaměstnanci údržby města, firma Svoboda Dolní Bousov s.r.o., firma Jazako s.r.o. Dolní Bousov, Izolex HK s.r.o. Hradec Králové a Vlafloor s.r.o. Liberec. Všichni se zasloužili o to, že koupaliště je připraveno pro další generace bousováků a občanů ze širokého okolí. Celkové náklady vynaložené na rekonstrukci nejen koupaliště, ale i přilehlého okolí se vyšplhaly na téměř 11 mil. korun a byly kompletně hrazeny z rozpočtů města za rok 2024 a 2025.

/pokračování na straně 5/

Oslavenkyně Věra Žďánská přijímá gratulaci od starosty Miroslava Bočka

Věra Žďánská slaví krásných 105 let

Dolní Bousov a místní dům s pečovatelskou službou a my všichni okolo máme krásnou rekordmanku. Paní Věra Žďánská tu 30. července oslaví v plné kondici nepředstavitelných 105 let svého věku.

Její prostý a zdánlivě nenápadný život by vydal na román. Už její maminka byla legendou, kdysi byla ve Vídni kuchařkou a správkyní domácnosti významné filmové a divadelní herečky Burgtheatru a odstartovala pestrý příběh. Když pak jako „paninka“ podobně působila v domácnosti bousovského lékaře MUDr. Františka Vaňka (1884–1957), mj. významného představitele května 1945 u nás a čestného občana bousovského, byl započat další díl působivého příběhu.

A naše jublantka Věra byla tehdy mladší vrstevnicí dcer Vaňkových a starší společnicí jeho vnuček. Z nich Sylva Daničková, další čestná bousovská občanka, dodnes své kroky v Dolním Bousově vždy nejprve míří k Věře.

A naše Věra byla od malička šikovná děvče, cvičila v Sokole (jen kotrmelec jí moc nešel), ve škole měla samé jedničky, chtěla se stát učitelkou a tak se přihlásila na reálku do Mladé Boleslavi. I tam dobře prospívala. Ale maminka byla v té době už samoživitelkou a měla ještě mladší dceru, tak studium bylo nad možnosti rodiny.

/pokračování na straně 6/

Dětský den - areál V Brížkách 21. červen

Dětský den - v Dolním Bousově 21. červen

Kulturní program DPS - Zdeňka Čechová se svým mužem a Ota Vaníček - červen 2025

Při slavnostním zakončení prvního semestru Univerzity třetího věku dostávali absolventi certifikát od České zemědělské univerzity

Slavnostní zakončení Univerzity třetího věku

Slavnostní vyřazení žáků devátých tříd - červen 2025

Koupaliště – letecký pohled pana Stejskala z rožala

Koupaliště je po rekonstrukci opět v provozu

Koupaliště v Dolním Bousově je po rekonstrukci opět v plném provozu – červenec

Koupaliště v Dolním Bousově je po rekonstrukci opět v plném provozu – červenec

Nové herní prvky na zahradě mateřské školy ve Školní ulici

Nové herní prvky na zahradě mateřské školy ve Školní ulici

V červenci byla zahájena výstavba nového vodovodu pro Ošťovice metodou protlačování potrubí

V květnu vznikly nové schody za DPS pro snadný přístup do areálu V Bržkách a na koupaliště

Venkovní pódium - červenec

Venkovní pódium za infocentrem - práce jsou ve finiši - červenec

Venkovní pódium za infocentrem - připravuje se prostranství před jevištěm - červenec

Vlčí Pole - rekonstrukce vodní nádrže pokračuje dle plánu - červenec

Slovo starosty

/dokončení ze strany 1/

Rekonstrukce požární nádrže ve Vlčím Poli pokračuje dle časového harmonogramu. Během měsíce července práce postoupily viditelně dál. Je hotový nátok i výtok z nádrže, komplet boky nádrže vysypané kamenivem, je připravené nové zábradlí k finálnímu ustavení. Po dokončení těchto prací budou následovat práce spojené s úpravou terénu v okolí nádrže, výsadba veřejné zeleně a mobiliář. Práce by měly být dokončeny do konce srpna. Práce provádí firma Svoboda Dolní Bousov s r.o. Celkové náklady budou nakonec zhruba o 300 tisíc nižší, než se předpokládalo, a to díky změnám v projektu během stavby. Celkové náklady na rekonstrukci jsou vyčísleny dle smlouvy o dílo na 4.668.603 Kč s DPH, z toho získaná dotace činí 1.330.000 Kč.

Další projekt, který byl zahájen počátkem července, je vybudování **nového vodovodu v obci Ošfovice**. Práce jsou rozplánovány na dvě etapy. V rámci první etapy bude do obce přiveden nový vodovodní řád v celkové délce zhruba 840 m, který se napojuje na stávající vodovod v blízkosti vodojemu nad Horním Bousovem. Součástí druhé etapy jsou práce spojené s vybudováním 14ti přípojek pro místní občany. Obě etapy provádí společnost KVIS Pardubice a.s. Náklady na I. etapu činí 2.102.875 Kč s DPH. Tato část projektu je podpořena získanou dotací ze Státního fondu životního prostředí ve výši 1.334.879 Kč. Náklady na II. etapu projektu činí 2.677.365 Kč s DPH a jsou plně hrazeny z rozpočtu města. Práce by měli být dokončeny do konce srpna. Chtěl bych poděkovat všem občanům obce za dosa- vadní spolupráci při realizaci projektu.

Dalším projektem, který je těsně před dokončením, je vybudování **nového kamen- něho pódia** v zahradě za budovou bývalé fary pro pořádání kulturních a společenských akcí. Stavba jako taková je prakticky hotová. Zbývá dokončit elektroinstalaci, ozvučení, osvětlení a terénní úpravy v okolí budovy a budovu zkolaudovat k užívání. Práce by měly být dokončeny během srpna. Celkové náklady dle smlouvy o dílo činí 4.611.664 Kč s DPH a jsou hrazeny z rozpočtu města. Práce provádí firma VK stavby Pavel Vacek.

Město postupně pokračuje s moder- nizací vozového parku pro údržbu měs- ta. Jedná se zejména o náhradu letitých

vozů Multicar, které jsou už za zenitem životnosti a je složité je udržovat v takovém technickém stavu, aby plnohodnotně sloužily pro potřeby údržby. Proto město v měsíci červenci zakoupilo **druhý užitko- vý elektromobil značky GOUPIL**. Jedná se o vůz o třídu vyšší, než který jsme zakoupi- li v roce 2024 pro potřeby pracovníků veřej- né zeleně. Cílem obměny vozového parku je samozřejmě ekologie, ale zejména také výrazné snížení nákladů na provoz vozo- vého parku. Užitkový elektromobil dodala firma Eurogreen CZ s.r.o. Náklady na po- řízení vozu činí 1.597.200 Kč s DPH, s tím že polovina pořizovací ceny bude uhraze- na letos a druhá polovina z rozpočtu měs- ta na rok 2026.

Fotovoltaika pro město

Další informace se týkají projektu, kte- rý nás bude provázet ve druhé polovině roku. Jedná se o **projekt instalace fotovol- taických panelů** na střechy městských bu- dov. O tomto projektu jsem informoval i v minulých číslech našeho zpravodaje. V březnu město vypsalo výběrové řízení na dodavatele. Termín podání nabídek uchazečů byl stanoven na 11. 4. 2025. Do soutěže se přihlásili nakonec čtyři uchazeči – firmy Tradeforia s.r.o., Benekov Esco s.r.o., Tridex a.s. a Sun Energy Group s.r.o. Poté následovalo ve spolupráci s ex- terní firmou složité vyhodnocování nabí- dek, zda všichni uchazeči splnili zadávací podmínky projektu. Bohužel zadané pod- mínky splnila pouze společnost Benekov Esco s.r.o. z Horního Benešova. Ostatní uchazeči byli vyzváni k doplnění nabídek, což všichni učinili. Ale i tak po doplnění

bylo hodnotící komisí konstatováno, že podmínky nesplnili a následně byli tito tři uchazeči ze soutěže vyloučeni. Proti tomuto rozhodnutí se jeden z uchazečů odvolal, ale s odvoláním neuspěl. Proto se celý proces výběrového řízení protáhl na tři měsíce.

Nakonec byla počátkem července pode- psána smlouva o dílo s firmou BENEKOV ESCO s.r.o. v celkové výši 11.942.700 Kč s DPH. Nyní probíhají nutné přípravné le- gislativní kroky, především ve spolupráci se společností ČEZ, aby mohla být realiza- ce projektu zahájena. Během měsíců kvě- ten/červen proběhly předpřípravné prá- ce na střechách všech budov, kde budou panely FVE instalovány. Práce provedla firma Izolinvest s.r.o. z Tečovic. Náklady na tyto práce byly vysoutěženy ve výši 2.297.790 Kč s DPH. Uvedené investiční náklady městu pokryje ze 70 % získaná dotace ze Státního fondu životního pro- středí.

Jen pro upřesnění, kterých budov se projekt týká: jedná se o část střechy bu- dovy základní školy a sportovní haly, dále lékárny, mateřské školy a zdravotního střediska v ulici Zahradní, část střechy bu- dovy MŠ v ulici Školní, hasičárny, domu s pečovatelskou službou a budovy čistírny odpadních vod. Zde budou panely FVE umístěny i na část pozemku před čistír- nou. Každá budova bude mít své bateriové úložiště pro ukládání přebytečné energie, která bude v rámci komunitní energetiky využívána dále pro potřeby města. Cílem projektu je samozřejmě snížení nákladů na spotřebu el. energie nejen v uvedených budovách, ale i v ostatních budovách ve vlastnictví města.

Změny v základní škole

Nyní mi dovolu- te se krátce vrátit k dění v naší základní škole a chronologicky shr- nout stav k dnešnímu dni. Naše škola je nadstandardně vybavena s prostředím pro kvalitní vzdělávání dětí a samotných peda- gogů, což máme jako zřizovatel navníma- né z mnohem větších škol z okolí, než je ta naše. Za poslední dvě dekády se do školy nainvestovaly nemalé finanční prostředky ze strany zřizovatele. Školství a vzdělávání dětí se za poslední dekádu změnilo, stále mění a bude měnit. Jaký je výhled pro budoucí období na naší škole? Jaká bude využitelnost vynaložených investic? Jaký bude budoucí pohled a vize na vzděláva- ní našich dětí? Spolupráce a otevřenost

s jinými školami, předávání odborných zkušeností v rámci výuky s různými institucemi, otevření školy směrem k veřejnosti, aktivity pro rodiče s dětmi, aby sami rodiče viděli, co může naše škola nabídnout, aktivity pro pedagogy z jiných škol s cílem vše ukázat a popřípadě je i oslovit s nabídkou posílit náš pedagogický sbor. Podporovat digitální, technické a řemeslné vzdělávání nejen všech pedagogů, ale zejména dětí. Plánované změny školského zákona, změny ve vzdělávání, nové školní vzdělávací plány, to jsou změny, které se určitě promítnou do systému vzdělávání jako takového v budoucím období. Ano těch témat je celá řada, stojí za tím mnoho práce a úsilí. Ale proč toho nevyužít, když ta možnost v naší škole je. Samozřejmě nesmíme zapomínat na naše nejmenší v MŠ. Minimálně předškoláky zapojit do malých projektů s výhledem na přechod do základního vzdělání.

Každý zřizovatel školy má právo vyhlásit či nevyhlásit konkurz na vedoucí pracovní místo ředitele/ředitelky školy z vlastní vůle anebo k tomu jsou zavdány jiné okolnosti. A to před uplynutím 6tiletého mandátu, nejdříve však 6 měsíců a nejpozději 4 měsíce před ukončením mandátu. Je to z toho důvodu, aby byl zajištěn dostatečný čas na výběr nového či staronového ředitele/ředitelky, pokud se

konkurzu zúčastní. A také hlavně proto, aby nový ředitel/ředitelka měl dostatek času připravit vše potřebné po následující školní rok ve spolupráci se stávajícím pedagogickým sborem.

Co je účelem konkurzního řízení? Cílem je posílit odbornost a transparentnost výběru na tuto pozici a tím zvýšit pravděpodobnost kvalifikovaného rozhodnutí ze strany zřizovatele. Vyhlášením konkurzu není ředitel/ředitelka odvolána. Konkurs je veřejný a může se do něho přihlásit kdokoli. Stávající 6tiletý mandát paní ředitelky končí k 31. 7. 2025. Dne 20. 1. 2025 se s dostatečným předstihem Rada města usnesla na vyhlášení konkurzu na pozici ředitele/ředitelky ZŠ a MŠ Dolní Bousov. Termín vyhlášení konkurzu byl stanoven na 18. 2. 2025 a podmínky pro uchazeče byly řádně zveřejněny na úřední desce MÚ. Termín podání přihlášek byl stanoven do 30. 4. 2025. K tomuto datu byly doručeny tři přihlášky. Jednání konkurzní komise se uskutečnilo nejprve 14. 5. 2025, kde byly vyhodnoceny přihlášky uchazečů a druhé jednání se uskutečnilo 29. 5. 2025, kde proběhlo samotné představení uchazečů. Zápis z jednání konkurzní komise byl řádně předložen na jednání Rady města, které se uskutečnilo 4. 6. 2025. Na základě doporučení konkurzní komise Rada

města jmenovala do funkce ředitelky ZŠ a MŠ Dolní Bousov pro následující 6tileté období paní Mgr. Vendulu Budínovou s nástupem do funkce k 1. 8. 2025. Tímto zřizovatel děkuje paní Mgr. Kateřině Karnové za odvedenou práci ve funkci ředitelky školy, kterou zastávala posledních 12 let. Vážíme si všech zaměstnanců z řad pedagogického sboru i z řad nepedagogických pracovníků, kteří z rozhodnutí vlády ČR přechází od 1. 1. 2026 pod zřizovatele školy. Budeme nadále velmi aktivní a budeme mít zájem posouvat vzdělávání nejen našich dětí, ale i všech členů pedagogického sboru. Cílem je mít dobře fungující školu a vzdělávání dětí samotných.

Kulturní akce

Závěrem mi dovoluji, abych vás pozval na dvě kulturní akce, které nás čekají v měsíci srpnu. Nejprve na tradiční Někdy na rybníku Pískovák, která se koná v sobotu 9. 8. 2025 od 16.00 hodin. A poté na 8. Bousovské slavnosti, které se konají v sobotu 30. 8. 2025 od 12.00 hodin v areálu v Brízkách za koupalištěm. A řadu letních akcí zakončí první zářijovou sobotu Strašidelný les se startem na Zahrádkách.

Přeji krásný zbytek léta

Miroslav Boček
starosta města

Věra Žďánská slaví krásných 105 let

/dokončení ze strany 1/

Věra se vrátila do Bousova a nejbližší jí byl obor krejčovský, v kterém se vyučila u pana Folprechta. Šila pak v několika krejčovských podnicích, v Praze i pro hereckou klientelu. V Bousově ušila desítky svatebních, plesových, slavnostních a jiných šatů. Po roce 1948 musela už šít ovšem pod komunálem. S manželem Karlem Žďánským vlastní děti neměli, a tak svoji lásku k dětem a svůj pedagogický talent věnovala potomkům své sestry Lídy provdané Lencové (1928–2017). A semínka lásky vyklíčila do košatého stromu. Tak „teta“ (dnes už vlastně i praprateta) je obklopena péčí a pozorností přímo příkladnou. Třeba hokejový mistr světa Radan Lenc ml. přivezl pohár nejprve do Bousova za „tetou“, která je jeho po-

sledním pojátkem s tímto místem, z kterého jej děda Karel Lenc vozil na žákovské tréninky a zápasy.

I v našem „domě“ má Věra Žďánská řadu přátel, kteří se zastaví na slovíčko a potěší třeba dobrůtkou z vlastní tvorby. I zvenčí přichází příznivci, patří k nim také sobotecký a bousovský pan farář, který s ní hezky rozmlouvá. A naše Věra srší vitalitou, prohání své chodítko chodbami, z balkónu pozoruje dění kolem. A zřejmě nikdo nemá takový přehled o chodu Slunce od slunovratu k slunovratu jako ona, snad denně mi ukazuje, kde sluníčko dnes vychází a zapadá. Vybavuje si úžasně detaily z minulosti, odrecituje řadu slok básní a písní. Ale má i dokonalý přehled o denním režimu, upomíná každého, kdo se zpozdí z dohodnutého termínu.

To její tajemství dlouhověkosti asi nikdo nikdy úplně nerozluští. Většina toho bude v povaze. Ona se totiž netrápí žádnými extra problémy. Rozčílí ji občas nějaký detail, ale ten s vyřešením pomine a rychle se dostaví pohoda a duševní rovnováha. Můžeme se od ní poučit, ale něco je zjevně nepřenosné. Těšme se z její blízkosti. Přejme jí, ať jí ten záhadný motor šlape dobře i nadále.

Tomáš Grindl

Městská zeleň

Borovice na místním koupališti

V jarních měsících bylo provedeno kácení jedné borovice hedvábné v areálu koupaliště z důvodu odumírání koruny a celkového chřadnutí stromu. Rozhodnutí kácet strom předcházelo zhodnocení arboristou, že strom představuje bezpečnostní riziko pro návštěvníky a žádný arboristický zásah nepovede ke zlepšení stavu. Po kácení se zjistil i další symptom, který měl až druhotný vliv na zdravotní stav. Šlo o napadení dřevokazným hmyzem u paty stromu.

Druhá borovice utrpěla poškození koruny v zimních měsících. Díky váze mokrého sněhu se polámaly kosterní větve v koruně. Tato borovice má bezpečnostní vazbu, která zajišťuje ochranu dvojkmeně proti rozlomení. Při kontrolním dni arborista vyhodnotil stávající vazbu jako nedostatečnou a poddimenzovanou k váze kmenů. Koncem května bylo provedeno, jak odborné ošetření polámaných větví, tak výměna bezpečnostní vazby. Všechny provedené kroky směřovaly k zajištění bezpečnosti v areálu ještě před začátkem provozu koupaliště a stabilizaci stavu stromu.

Lípy na náměstí T. G. Masaryka

Centrální park na náměstí v Dolním Bousově zdobí čtyři lípy kolem sloupu se sochou Panny Marie. V loňském roce proběhla podrobná inventarizace dřevin města. Z hodnocení stromů vyšla jedna lípa z těchto čtyř na náměstí jako oslabená.

Od té doby je intenzivně sledována. Letos na jaře certifikovaná arboristická firma potvrdila nutnost zásahu. Opatření provede další specializovaná firma.

Nejedná se o kácení. Město ke kácení na veřejných prostranstvích přistupuje dlouhodobě jako k poslední možnosti. Hlavní důraz klademe na zajištění bezpečnosti pro občany.

O co se tedy jedná? Navržené opatření spočívá v půdní injekci, čímž se prodlouží život dřevinám, posílí se kořenový systém stromů a podpoří se jejich zdravý růst i obranyschopnost vůči patogenům nebo klimatickým změnám. Zdravý strom začíná v jejich kořenech. Kvalitní půdní podmínky jsou klíčové pro jejich vitalitu. Pokud stromy trpí stagnací růstu, žloutnutím listů nebo oslabením, půdní injekce může být efektivním řešením pro jejich obnovu a posílení.

Proč půdní injekce a jak pomáhá

Stromy, které rostou ve zhuštěné půdě např. v městských parcích, alejích, zahradách, mají intenzivně sešlapanou nebo uježděnou půdou. Půda neobsahuje dostatek půdního vzduchu, který kořeny dřevin potřebují ke svému životu. To vede k výraznému oslabení, kdy živé koruny jsou řídké, listy žloutnou nebo předčasně opadávají. Navíc stromy jsou vystaveny dlouhodobému stresu jako je sucho, nedostatek živin, zásaditá nebo kyselá půda, posypová sůl, aj. a to situaci rovněž nepomáhá.

Půdní injekcí lze posílit zdraví stromů v urbanizovaných oblastech tím, že se rozruší zhuštělé vrstvy v půdě, zvýší se obsah půdního vzduchu, vody a tím přístupnost živin v půdě.

Jak probíhá půdní injekce

Analýzou půdních podmínek se nejprve zhodnotí aktuální stav půdy, míra zhuštění, obsah živin, hodnota pH. Pomocí speciální injekční techniky se vpraví na míru připravená směs živin a symbiotických hub (houby které žijí v oboustranně prospěšném vztahu s kořeny rostlin). Jedná se o směs organických látek a v případě potřeby například i o vodu, která je aplikována do hlubších vrstev půdy, kde kořeny stromu čerpají nejvíce energie.

Následně dochází k regeneraci a posílení po zlepšení přístupu k vázané vodě a vzduchu. Spolu se symbiotickými houbami budou stromy efektivněji hospodařit se živinami, ale i se znečišťujícími látkami jako jsou například těžké kovy v půdě. Budou lépe zvládat období stresu z nedostatku vody v půdě. Celkově se tak zlepší jejich vitalita.

I když je viditelně oslabená jen jedna ze čtyř líp, injekce bude provedena na všech čtyřech lípách. Prioritou je záchrana oslabeného stromu, kdy případná ztráta jedné lípy by vedla k narušení prvku zeleně jako celku. Rozhodně se jedná o zdravotní benefit pro všechny čtyři lípy před plánovanou rekonstrukcí náměstí, kdy provedený zásah je zcela neinvazivní.

Zuzana Adamová

Oslavy 120 let žel. tratě MB–Sobotka

a průjezd parní lokomotivy proběhnou na nádraží v Dolním Bousově 13. září od 12 do 15 hodin.

Průjezd vlaku zajišťuje Klub přátel železnic Českého ráje. Vlak zde bude stát od 13.25 do 13.58 hod. a bude vyjždět ze Sobotky v 13.15.

Město připravuje se spolkem SPVH 2013 doprovodný program, na kterém vojáci v dobovém oblečení C/K Rakousko předvedou hranou scénku se Švejkem, jak zastavil vlak pomocí záchranné brzdy. Během oslav bude k vidění také 5 historických letadel z muzea Metoděje Vlacha, letecký souboj, obrněnec Romfell, výstava zbraní a uniforem z dob Rakousko-Uherského císařství. Vše za doprovodu dobově reprodukováné hudby.

Krátce z Bousovska

Poděkování tvůrcům speciálního (válečného) čísla zpravodaje.

Obdivuji obsah a vytříbený sloh na titulní straně „Slovo starosty“. „Postižena“ celoživotní práci ve školství bych nařídila žákům se tuto část naučiti z paměti. Po rozhovoru se spolužačkou paní M. Dlaskovou ze Svobodína patří mé poděkování paní I. Mendlikové a paní D. Říhové, která dle příjmení patří do rodiny pana učitele M. Říhy, který byl mým třídním učitelem. Rovněž působil jako řídící učitel v mých rodných Řitonicích. V r. 2018 jsem po nástupu nového zastupitelstva ukončila psaní kroniky. Kromě jiných důvodů, to bylo kvůli přechodu z psané do elektronické podoby.

Přeji Vám do další práce hodně elánu a vděčné čtenáře.

H. K.

Zakončení letního semestru VU3V bylo plné emocí.

V pondělí 28. května se studenti letního semestru Virtuální univerzity třetího věku sešli už podeváté. Slavnostní zakončení proběhlo v prostorách dolnobousovské radnice. Všichni studenti závěrečný test splnili a od Provozně ekonomické fakulty České zemědělské univerzity v Praze obdrželi pamětní list za aktivní účast v kurzu Genealogie – Hledáme své předky. Dostali také studijní index, do něhož se budou zaznamenávat jejich další studijní úspěchy. Pan starosta každému osobně poblahopřál a předal květinu. Velmi milé bylo, že některé studenty doprovodili i jejich nejbližší. Po skončení slavnostního aktu jsme společně poseděli u připraveného pohoštění a probrali jsme nejen genealogii... Konstatovali jsme, že kromě nových poznatků si odnášíme také dobrý pocit z toho, že jsme se seznámili s lidmi, se kterými bychom se běžně nepotkali. A že mnozí z nás jsou pro druhé inspirací, že nás motivují svojí snahou na sobě pracovat, vzdělávat se a poznávat nové tváře a že jim jejich věk není překážkou.

I. Mendliková

Koncem července oslavila krásné 105. narozeniny paní Věra Žďánská. I v tomto úctyhodném věku si zachovala optimistickou náladu. Její pohoda a kondice je naprosto obdivuhodná. Kromě zdraví jí přejeme hodně radosti, protože radost je lékem na všechny nemohy.

Marcela Jelínková, matrikářka

Kost v Semilech. Nebojte se, hrad Kost se nepřestěhoval do Semil, dokonce ani žádné kosti si Semilští nepolámali, ani se jim kost nevzpříčila v hrdle, když si pochutnávali na rybičce vylovené z Jizery. To jen Ing. Pavel Pospíšil z Malechovic dal Semilským možnost, aby se seznámili s jeho sbírkou pohlednic, obrazů a trojrozměrných předmětů s názvem Snění o Kosti.

Sběratelství pohlednic je od konce 19. století jedním z nejoblíbenějších sběratelských oborů. A pohlednice jsou stále năpaditější a sběratelů přibývá. I v Dolním Bousově jich je několik. Dnes už se ale „nezavodí“, zda sběratel má tisíce či statisíce nejrozměrnějších pohlednic. Dnes převládají sbírky tematické, nejčastěji místopisné. V našem kraji to jsou obvykle kolekce věnované Českému ráji. Vřak jste se na několika výstavách mohli setkat s úžasnými sbírkami Ing. Karla Čermáka či nedávno zesnulého Jana Doudy.

Ing. Pavel Pospíšil si sběratelské zaměření ještě zúžil, ale zároveň rozšířil. Středem jeho zájmu se stala Kost. Ale k pohlednicím hradu a nejbližšího okolí začaly během času přibývat i práce malířů a grafiků, vzácné originály i díla reprodukováná. Autoři všech generací, např. Josef Mánes, Karel Vik, Vladimír Komárek. Nechyběly knihy věnované zcela nebo zčásti našemu hradu vřele s velkými monografiemi Josefa Pekaře a Karla Knopa. A vedle nich drobné upomínkové předměty, skleničky, hrnečky, štítky na turistické hole atd., atd. Výstava Snění o Kosti byla zahájena ve Státním okresním archivu Semily 20. června a potrvá do 11. září 2025.

K. Bílek

Květnové kulturní odpoledne v DPS.

19. května 2025 pokračovalo již tradiční setkání našich důchodců se známou osobností v jídelně DPS. Tentokrát si Bea Albrecht pozvala legendární hlasatelku Marii Tomsovou.

Ale pojďme na začátek. Marie vystudovala vřetvarnou výchovu a český jazyk na Filozofické fakultě UK v Praze. Původně jsem chtěla dělat kreslený film nebo ilustrovat dětské knížky. A vidíte. Nikdy jsem se ke stojanu, barvám a plátnu nevrátila. Během studií jsem si přivydělávala jako modelka. Režisér Bonaventura natáčel hu-

dební klipy do televize a když potřeboval děvče na menší herecké role, tak jsme mu tam s Andreou Čunderlíkovou dělaly křoví. A odtud také vedla cesta do hlasatelny. V roce 1976 jsem se přihlásila do konkurzu na televizní hlasatelku a ten jsem vyhrála. Povolání hlasatelka mělo tehdy velkou prestiž. Marie moderovala plesy, estrády, přímé přenosy z festivalů, písničky, Sportku, zkrátka všechno. Dnes se směje historice, když její manžel chtěl na vojně opuřtāk. Velitel mu prý řekl: "Tomso, vy nepotřebujete opuřtāk, když chcete vidět ženu, tak si pusřte televizi".

Hlasatelkou Československé a České televize byla v letech 1977 až 1996. Následně byla moderátorkou Dámského klubu na Frekvenci 1 a moderátorkou Prima jízdy na TV Prima. Od roku 2002 je ředitelkou Obecně prospěšné společnosti O.P.S. pro prevenci dětských úrazů. A od roku 2020 do současnosti moderuje svůj pravidelný nedělní pořad Českého rozhlasu Pardubice.

Celý program v DPS provázela Bea Albrecht a fotograf Karel Pepperný.

R. Stránský

Výlet na Krocnu. Zhruba po roce jsme se vydali opět pěšky na Krocnu. Bylo to v plánu hlavně pro lidi z komunity, kteří litovali, že s námi z různých důvodů loni nemohli jít. Cestou jsme navřtívili areál Děti lesa, kde jsme si prohlédli tůňky, hmyzí hotel, suchou zídku a hadník. Od vody se ozývaly kuňky, v hadníku jsme načapali slepýše. Růže galská tu bujela v nejlepřím kvetení. Tentokrát jsme ke Krocně neřli Kdanicemi, ale přes Zahrádka, po silnici směrem na Spářence. Navřtívili jsme pomníky padlých 9. 5. 1945, Smetany a Pařšina. Najdou se snadno díky novým směrovým ukazatelům, které zhotovil pan Kverek. V příkopu jsme objevili orchideje, pravděpodobně kruřtíky řirolostě. Definitivní potvrzení druhu vřak nemohlo být určeno. Vydala jsem se tam koncem června, kdy by měly být v plném květu, ale po kruřtících už nebylo ani vidu, ani slechu, padly za oběř pravidelném sečení příkopů. V lese jsme objevili první letořní bedlu. Zastavili jsme se krátce v místě bývalého zkušebního lomu na pískovec a pak ještě u vyhlídkového místa, odkud je krásně vidět na Trosky, Vyskeř, i na Bezděz. Sbírali jsme jahody trávníce, překvapení jejich velikostí. Některé byly tříkrát tak velké,

jako běžné lesní jahody. Přístup ke Kroc-ně byl posledních pár metrů složitý kvůli pokáceným břízkám. Poblíž vytesaného ještěra kvetl keř rulíku zlomocného. Pokochali jsme se překrásným výhledem ze skály do kraje. Zpátky jsme prošli kolem rybníka Podlesáku a Žbeličku, ulicí K Šancím a Piskováku. Počasí bylo ukázkové: Teplo, chladivý větrík a lesní stín, do toho vůně kvetoucích keřů a bylin, ptáci zpěv... Ideální procházka.

P. Bartková

Bousovští skauti na táboře. Stejně jako každý rok, tak i letos, se bousovští skauti, společně se skauty z Kněžmostu, vydali na tábor. Tentokrát do lokality jižních Čech, konkrétně do tábořiště Dřep v obci Řepice, která se nachází u Strakonice. Tábor se zúčastnilo 40 dětí a 16 členů vedení. V rámci celotáborové hry na téma Jumanji byly děti rozděleny do šesti týmů, ve kterých spolupracovaly a snažily se získat co nejvíce bodů z různých disciplín. Cílem her a soutěží bylo, aby si děti kromě zábavy odnesly zkušenosti o poskytnutí první pomoci, co je týmová spolupráce, jak si poradit v různých situacích a poznávání přírody. Kromě hraní her probíhaly kurzy ručních prací. Pokud udeřila vedra, chodily se děti koupat do nedaleké vesnice k řece Otavě. Během tábora byly uskutečněny různé výlety např. výlet na hrad Rabí. Pro starší skauty a skautky byl připraven dvoudenní výlet s přespáním v přírodě, mladší účastníci tábora měli jiný dvoudenní výlet s přespáním ve skautské klubovně. S jistotou můžeme říci, že letošní tábor se opět vydařil a již se těšíme na další.

Pokud by se chtěl někdo příští školní rok přidat ke skautům v Dolním Bousově a v létě zažít táborové dobrodružství přijďte mezi nás. Pravidelné schůzky začínají na začátku školního roku během září. Pro podrobnější informace sledujte naše webové stránky bousov.skautmh.cz, Facebook nebo Instagram.

V. Floriš

Červnové kulturní odpoledne v DPS. Poslední kulturní program v domově seniorů v Dolním Bousově před prázdninovou přestávkou, se uskutečnil 16. června 2025. Tentokrát do jídelny DPS zavítala česká výtvarnice, multimediální umělkyně, režisérka, choreografka, vysokoškolská pedagožka a publicistka **Zdeňka Čechová** se svým manželem. Zdeňka absolvovala UK v Praze magisterský obor výtvarného

umění a matematiku. Obhájila doktorát filozofie v oboru výtvarné umění a estetika, postgraduální studium programových počítačů, studium počítačového komponování hudby na Univerzitě umění a designu v japonském Kjótu. Profesionálně se věnovala využití počítačů a laserů v průmyslovém návrhářství.

Zdeňka Čechová patří mezi průkopníky počítačového a multimediálního umění v České republice. Je autorkou prvních uměleckých programů pro Zpívající fontánu v Mariánských Lázních, velkolepých hudebních, světelných a vodních show pro Křížickou fontánu v Praze, jako Má vlast, Vesmír, Světová klasika, Světové evergreeny, Star Voice (s japonskou zpěvačkou Yoshie Ichige). Za svou uměleckou činnost získala řadu uměleckých ocenění. V současné době působí jako umělec a pedagog na Fakultě elektrotechnické ČVUT v Praze. Pracovně procestovala mnoho zemí světa včetně USA.

Moderovala a zpívala Bea Albrecht a po delší odmlce ze zdravotních důvodů, se do pořadu opět vrátil Ota Vaníček.

R. Stránský

Nové lekce jógy v Bousově. Přijďte na lekce Spirální jógy s Kristýnou, instruktorkou s mnohaletou praxí zaměřenou na precizní provedení poloh a správné držení těla, od 10. září 2025 každou středu 18.00–19.30 v podkroví knihovny v Dolním Bousově. Lekce jsou otevřené všem, bez ohledu na věk nebo úroveň pokročilosti. Více informací a přihlášení na www.joga-bousov.cz nebo na tel.: 777 626 874.

K. Neumannová

Háčkování a paměť opět v knihovně.

Po prázdninách budeme pokračovat v našich pravidelných háčkovacích aktivitách v knihovně. Vybrat si můžete dopolední nebo odpolední klubík. Háčujeme v podkroví knihovny. Na akci je nutné se předem přihlásit na e-mailu: gabriela.mb@seznam.cz nebo na telefonním čísle 777 148 740, případně v knihovně vždy alespoň týden před konáním akce. Přihlášení je nutné pro včasné zajištění potřebných pomůcek a materiálu. Háčkování je vhodné i pro úplné začátečníky. Vstupné 50 Kč, drobný materiál možno dokoupit na místě.

Pátek na háčku – háčujeme, učíme se nové dovednosti, povídáme si a sdílíme radost z hotových výrobků. Scházíme se

v pátek ve stanovené termíny a háčujeme od 9 do 11 hodin. Začínáme v pátek 19. září 2025. Termíny dalších setkání v roce 2025 jsou: 17. října, 14. listopadu a 12. prosince.

Háčujeme spolu – klubík pro malé i velké. Háčujeme spolu pro radost a pohodu. Vhodné i pro děti cca od sedmi let. Scházíme se zpravidla jednou měsíčně ve čtvrtek v 16.15 hodin. Začínáme ve čtvrtek 11. září 2025. Další podzimní termíny budou upřesněny na začátku září.

Trénování paměti – nezapomeneme ani na naše mozkové závity, trénování paměti bude probíhat tradičně v podkroví knihovny vždy v pátek od 9 hodin ve stanovené termíny. Začínáme v pátek 12. září 2025. Termíny dalších setkání jsou 26. září, 10. a 24. října, 7. listopadu a 5. prosince.

Na akci je nutné se předem přihlásit na e-mailu: gabriela.mb@seznam.cz nebo na telefonním čísle 777 148 740, případně v knihovně. Vstupné 50 Kč.

*G. Řepová
háčující trenérka paměti*

Deset let Přírodovědného kroužku. V pátek 19. 9. se uskuteční zahradní slavnost u příležitosti 10. výročí založení Přírodovědného kroužku. Těšit se můžete na setkání s živými zvířaty, na tvořivé dílničky, táborák a sousedský prostřený stůl, kam můžete přispět i vy svými jablečnými specialitami.

Zveme všechny příznivce a přátele, bývalé i současné členy kroužku, na společně strávené odpoledne do zahrady u knihovny. Podrobnosti se dozvíte z plakátů, až se přiblíží termín akce.

Za Přírodovědný kroužek

P. Bartková a L. Hejnová

Daniel Krejčík v Železném Brodě. Ve čtvrtek 27. 11. 2025 od 19 hodin bude v Městském divadle v Železném Brodě odehrána divadelní hra „Pořád jsem to já“ v podání divadla Venuše ve Švehlovce Praha – www.venuse-ve-svehlovce.cz. V jedné z hlavních rolí hraje Daniel Krejčík – sobotecký rodák. Vstupenky na představení jsou k zakoupení v soboteckém informačním centru. Ze Sobotky bude na představení vypraven autobus, který bude stavět i v Dolním Bousově. Cena vstupenky včetně dopravy je 450 Kč.

K. Kupcová

Za sebe a moji rodinu děkuji

V květnu letošního roku uplynulo osmdesát let od konce II. světové války. Stejně jako jiná místa naší země tak i obyvatelé Dolního Bousova v době války pocítili neblahou nadvládu Německé Říše. Nastaly represe, zatýkání a bohužel i popravy a ty se nevyhnuly ani některým bousovským. Pak přišel vymodlený konec války, na který se lidé mnoho let těšili, ale právě v Dolním Bousově tento konec války byl hodně krutý. Prchající Němci, ať civilisté na vozech či pěší, tak vojáci s vojenskou technikou, museli díky zničení mostu partyzány změnit trasu svého postupu a ta vedla přes Dolní Bousov. Díky tomu docházelo ke konfliktům mezi prchajícími a místním obyvatelstvem spolu s partyzány z okolních lesů.

Dokladem toho jsou jak pomníčky padlých v lese nad Dolním Bousovem, tak i pietní místo s hroby před místním hřbitovem.

Čas od času pomníčky v lese navštívím, abych vzdala čest těmto padlým (komu čest, tomu čest) a položila květiny. Nutno podotknout, že tyto pomníčky jsou v relativně uspokojivém stavu, před několika lety dokonce obec obnovila obelisk pomníčku sovětského vojáka.

Letos jsem byla velmi mile překvapena nejen uklizeným a vykloučeným prostorem v okolí pomníčků, ale i cestičkami k nim. Dokonce jsou u silnice umístěny vkusné dřevěné cedulky s upozorněním na tyto objekty. Plánuje se prý do budoucna v těchto místech zřídit naučnou stezku, do které by byla zahrnuta i tato místa. Proto musím velmi poděkovat panu starostovi Bočkovi i městskému úřadu, za tuto aktivitu. Jako člen obce baráčnícké jsem byla letos přítomna kladení věnců a vzdání pocty u hrobů obětí války před hřbitovem v Dolním Bousově

a odhalení pamětní desky na zdi hřbitova. Na pamětní desce jsou uvedena jména dalších bousovských občanů, kteří v době války obětovali život za naši vlast. I tady musím velmi poděkovat všem, kdo se zasloužili o velice pěkné, kultivované a důstojné uspořádání této akce, včetně projevů, zpívání písní místním sborem, vojenskými salvami a vůbec všem přítomným, kteří se dostavili.

Ta pamětní deska je velice záslužné dílo, vlastně tam měla být již dávno, jenže až nyní se našli lidé, kteří se o toto dílo postarali a opět za to velké díky. Do Dolního Bousova jezdím často a musím konstatovat, že je vidět, že je o město postaráno. Díky.

Jarmila Matějková (Šemberová)

Univerzita třetího věku pokračuje v září a nabízí bezbariérový přístup

Městská knihovna a infocentrum Dolní Bousov nabízejí od září všem seniorům opět aktivitu, která rozšíří vaše obzory a nabídne nová setkání – Univerzitu třetího věku. Tentokrát se našim výukovým místem stane prostředí dětského oddělení městské knihovny v prvním patře, takže se mohou bez obav přihlásit i ti, kterým dělá chůze či zdolávání schodů jakýkoli problém.

Jednotlivé přednášky vedou vysokoškolská lektora PEF ČZU v Praze. Systém výuky je založen na předem natočených multimediálních přednáškách, které se prostřednictvím internetu přes portál www.vu3v.cz přenášejí do výukových míst, tzv. konzultačních středisek.

Posluchačem VU3V (Virtuální univerzity třetího věku) se může stát osoba ve věku nároku na starobní důchod nebo osoba pobírající důchod invalidní (v tomto případě neplatí věkové omezení). Posluchač VU3V nemusí mít splněnou podmínku ukončeného středoškolského nebo vysokoškolského vzdělání. Administra-

tivní poplatek na semestr (září-prosinec) činí 400 Kč.

Jak studium probíhá:

- ▶ šest setkání za semestr (září-prosinec), v lednu slavnostní předávání pamětního listu
- ▶ interval – jednou za čtrnáct dní
- ▶ časová dotace – max. 1,5 hodiny
- ▶ dnem setkávání bude opět pondělí

Průběh přednášky:

- ▶ posluchači společně zhlédnou jednu novou videopřednášku
- ▶ pod vedením tutora (vedoucího) následuje společně vypracovávání kolektivní test k ověření nově získaných znalostí, pochopení výkladu
- ▶ předpokládá se následná volná diskuse na studované téma

Individuální samostudium:

- ▶ po společné přednášce si posluchač může kdykoli během semestru z pohod-

lí domova nebo odkudkoli, kde je dostupný internet, znovu přednášku přehrát a vypracovat povinný test, který je možné neomezeně opakovat

- ▶ pokud má někdo problém s počítačem či s prací na počítači, je možné využít počítače v knihovně, popř. s naší pomocí
- ▶ při splnění studijních povinností (docházka, testy) získá posluchač Pamětní list, a to i v případě, že se dvakrát nebude moci zúčastnit

A ještě jedna zajímavost, možná lákáva. Pokud někdo do budoucna absolvuje šest semestrů (témata můžeme výhledově zvolit společně), čeká účastníky promoce přímo v prostorách České zemědělské univerzity v Praze, která tento projekt nabízí.

Pro podzimní semestr jsme zvolili téma **Každodenní život v barokních Čechách a na Moravě.**

Lektorem tohoto kurzu je veřejnosti známý historik prof. PhDr. Jaroslav Čechura, DrSc.

Témata a termíny jednotlivých přednášek:

- Sex v době temna (29. září)
- Obyčejný život v baroku, život bez lesku barokní nádhery (13. října)
- Kriminalita a každodennost (27. října)
- Mýtus čarodějnických procesů na severní Moravě (10. listopadu)
- Boblig kontra Lautner, dobro kontra zlo? (24. listopadu)
- Malé dějiny velkého světa – dobrodružný život prosté ženy (8. prosince)

Kurz sleduje každodennost lidí, kteří žili před staletími na českém venkově, a nabízí témata, jež osvětlují život našich předků v celé šíři. Tato témata prozrazují, že venkovský život nebyl jen o práci, robotě, ale bylo tam mnoho zajímavých příběhů někdejších živých lidí, jejichž osudy mohou přinést jiný pohled na naši minulost. A toto poznání představuje hlavní smysl celého cyklu přednášek.

Do kurzu zimního semestru se mohou **během srpna a září** hlásit nejen studenti, kteří absolvovali letní semestr, ale velmi rádi mezi sebou přivítáme i nové tváře.

Slavnostní zakončení Univerzity třetího věku

Kde se přihlásit:

- Městská knihovna Dolní Bousov – paní Olga Trísková (osobně nebo na telefonu 322 312 002)

- Na e-mailové adrese: ingrid.mendlikova@seznam.cz

Na setkání s vámi se těší

Ingrid Mendlíková

Stoletá voda

Loňská povodňová pohroma v republice byla značná. Poučení bývá bohužel jenom částečné. Tam kde velká voda pustošila, tam se ihned rozjela čilá aktivita, startují hasiči, vojsko, probouzí se solidarita, Česká televize je na roztrhání, ministři, vláda fasují gumovky a upravují si image. Uvolňují se finanční rezervy, přicházejí velkorysé sliby. Ale to už jsme tady párkrát zažili. Elán bohužel časem upadá, peníze přicházejí pomalu, pojišťovny škudlí, stavební kapacity nestačí.

„Nezbytná“ opatření po povodni 1997 (50 mrtvých, Troubky) nebyla ve značné míře dosud realizována. A přišly další povodně 1998 (6 obětí), 2002 (17 ob.), 2006 (7 ob.), 2009 (13 ob.), 2010 (1 ob.), 2013 (7 ob.). A podobné scénáře, bujná činnost v úvodu a později útlum.

A loni jsme byli opět překvapeni, že zas moc napršelo. Dokonce máme nový rekord, 14. září v Jeseníkách spadlo za jediný den 385,6 mm vodních srážek (tj. 385,6 litrů na každý metr čtverečný),

překonáno tak maximum z roku 1897 z Jizerských hor. Průměrný roční úhrn srážek v Česku je 685 mm, tedy onoho rekordního data spadlo v Jeseníkách za jediný den více než polovina průměrného ročního úhrnu. To jsou věci. Mudrlanti přes podnebí z toho nejspíš obviní oxid uhličitý a politici to ochotně zapracují do svých volebních programů.

Ale někde zase tolik nepršelo, například v Bousově. Tak tady nám asi nic moc nehrozí. Na dávné povodně se zapomnělo. A zastupitelé pracují ve volebních cyklech a tam stoletá voda nedosahuje. Nikdo už nepamatujete fotbalové hřiště pod vodou, kdy se tam jezdilo na lodičkách? To naše 105 letá pamětnice Věra Žďánská si dodnes vybavuje, jak v roce 1926 jim před očima povodeň vzala silniční most v Lipkách. A strženy byly další mosty i ty železniční, protrhla se hráz Piskováku. Za rok to bude sto let od této události. Ne nadarmo se té hodně velké vodě říká stoletá. A to roku 1789 byly dokonce protrženy

hráze 32 rybníků na Klenici a většinou už nebyly ani obnoveny (stav oxidu uhličitého z té doby se neuvádí).

Zmínil jsem povodeň v roce 1926. To 5. června u nás spadlo „jen“ 55 mm vody. Ale před tím 31. května napršelo 61 mm. Tu první vlnu deště ještě příroda z větší části vstřebala, ale za týden už nebylo kam vsakovat. A byl tu malér. Ale tehdy ihned po povodni vznikla velkorysá iniciativa na regulaci Klenice. Díky našim předkům!

Neexistuje žádná zákonitost, která určuje, kam spadne ta příští voda. Letos máme ten výše zmíněný srážkový rekord. Ale na mnoha místech napršelo 200 mm za den. Kdyby na Bousovsku spadlo 100 mm, tak při ploše povodí Klenice 77 km² (bráno po Bechov) by to bylo téměř 8 milionů m³ vody, to jsou dvě třetiny Štěchovické přehrady na Vltavě. Umí si to tady někdo představit?

Pohlédněte na zarostlé řečiště Klenice při krásné in-linové dráze v Brízkách. Málokde zahlédnete volnou hladinu, nikdo netuší, co se tu nachází na dně. Prakticky nefunkční je náhon od Červeňáku

k Valše a ke koupališti. A tudy by měly při velké vodě téci desítky metrů krychlových vody za vteřinu. Koukněte na Továrenské rybníky, tam roste snad nový les, jejich retenční schopnost je nulová, stavidla jsou nefunkční. Co na to správa povodí a krizové štáby?

Na obrázku je oficiální záplavová oblast Klenice v Dolním Bousově (vyznačena tyrkysovou barvou, bylo by zatopeno fotbalové hřiště až k sokolovně, hřiště s umělým povrchem, koupaliště, areál v Břízkách). A to tam není zahrnuto povodí Kotelské strouhy (protřžená hráz Piskováku 1926) a Bousovského potoka (foto 2006 z ulice Na Hrázi).

Tož tedy zatím ještě klid a nohy v suchu.

Tomáš Grindl

Záplavové území DB

Hornobousovský křížek

Již více než půldruhého století pozoruje křížek naproti škole v Horním Bousově dění kolem sebe. Zažil čilý ruch, kdy kolem něho vedla cesta na Sobotku i Dolní Bousov i zklidnění po výstavbě obchvatu obce. Sledoval stavbu školy naproti, od-

halení pomníku padlým v první světové válce, pochody vězňů z koncentračních táborů i jásavé vzývání lepších zítřků, které se nedostavily... Ohlédneme se za historii tohoto místa, které jako by bylo předurčeno k postavení kříže.

V Seznamu veřejných soch ve farní osadě Dolní Bousov z roku 1856 je poznámka: *Dřevěný kříž s obrazem Spasitele namalovaným na plechu, v dobrém stavu. Postaven obcí na obecním pozemku u cesty do Dolního Bousova.* Od kdy zde kříž stojí, není bohužel uvedeno. Ani Spasitel však nespasil dřevěný kříž před zubem času.

V obecní kronice Horního Bousova je zápis: *V roce 1872 vystavěli se Boží muka u silnice pod Kavalírovy zcela nový. Dne 30. května toho roku u velkém shromáždění lidstva posvětil je kaplan Josef Benda z Dolního Bousova.*

A v jičínském archivu je uložen list, kterým se Horní Bousov zavazuje o postavení Boží muka navždy starat:

Závazný úpis. Nižepodepsané zastupitelstvo počestné obce „Hořeného Bousova“ okresu Soboteckého, farní osady Dolno-Bousovské, dalo místo sešlého dřevěného kříže, na rozcestí silnice vedoucí k Sobotce a Dolnímu Bousovu, postavit letošního roku z obecního nákladu nový železný kříž s pozlaceným tělem vyobrazujícím Pána Ježíše Krista Spasitele světa, na kamenném podstavci vkusně vystaveném v ceně přes 300 zlatých a zava-

zuje tímto nejen sebe, nýbrž i každé příští obecní zastupitelstvo pro všechny budoucí časy, že tuto veřejnou sochu ve vážnosti mítí budou a v nejlepším pořádku a slušnosti chovati chtějí, a kdyby svým časem jakékoliv poškození na soše té, neb kolem sochy té vystaveném zábradlí přihoditi se mělo, že vše z důvodu obecních opraviti a beze všeho odkládání co nejrychleji a nejochotněji do pořádku uvéstí, neb znovu postaviti dají, a v pádu, kdyby obecní důchody na potřebné opravy nepostačovaly, že působiti budou, by občanstvo přispělo a vše na své vlastní útraty na soše té opraviti neb znovu vystaviti ji dalo.

Obecní úřad v Hořením Bousově dne 23. dubna 1872.

Tomu na svědomí naše vlastnoruční podpisy a přičiněná pečeť obecní. Václav Kollátor starosta, Josef Švasta radní, Jan Bárta výbor, Jozef Kollátor výbor, Václav Antoň výbor, Jan Kunst výbor.

V Seznamu veřejných soch ve farní osadě Dolní Bousov z roku 1882 je zápis: *Krásný litinový kříž s pozlaceným tělem Ježíše ukřižovaného na pěkném kamenném podstavci mile účinkuje na zbožnou mysl kolem jdoucích křesťanů. A v poznámkách je dodáno: Kříž ten opraven a znovu posvěcen dne 10. září 1897.*

Poslední oprava se uskutečnila v roce 2019, kdy bylo provedeno ošetření kamenného podstavce i kovového kříže akademickým sochařem Pokorným. Náklad na tuto opravu byl 135.500 Kč.

Miloslav Ječný

Aktuální (ne)dění v kostele sv. Kateřiny a ve farnosti

Vážení spoluobčané a čtenáři zpravodaje,

od dubna, kdy jste si mohli ve Zpravodaji přečíst asi poslední informace o rekonstrukci kostela, se toho stavebně na kostele bohužel moc nezměnilo. Přeci ale jen něco – zmizely vstupní dveře ze západního průčelí a byly odvezeny na repasi. Co nevidět by měly být vráceny zpět již obnovené. Tento týden jsem také ukončil výběr dodavatele na restaurování západního portálu, byť se jedná o aktivitu spadající již do druhé etapy revitalizace památky.

V průběhu tohoto týdne (14. 7.) by mělo nabýt právní moci rozhodnutí o změně projektu, které povoluje vybudování plynové přípojky pro budoucí vytápění společenského zázemí. Věřím, že přestože v budoucnu k stávající ceně plynu budeme muset asi nakonec připočítat i emisní povolenky, tak se stále vyplatí vytápění plynem oproti elektřině. Změna kotle z plynového na elektrický bude možná kdykoliv později, připravené to bude i na tuto variantu. Doufám, že se tedy co nevidět rozběhne realizace této poslední přípojky, což bude obnášet opět dílčí omezení provozu v Kostelní ulici. Prosím veřejnost o shovívavost v této věci. Na vybudování plynové přípojky poskytlo v letošním roce dotaci také Město Dolní Bousov ve výši 50.000 Kč, za což radě města velmi děkujeme.

Dodavatel stavby se trochu potýkal s problémy ohledně subdodávky vnitřních nových dveří. Ale snad se v tomto týdnu podaří doladit naše poslední připomínky k výrobní dokumentaci a po výrobě těchto dvojích nových dveří oddělujících a tepelně izolujících předmětný prostor bude možné pokračovat v dokončení podlahy a dalších návazných aktivit. Zároveň se nyní schvaluje také výrobní dokumentace nového okna, po jeho vyrobení a osazení zmizí nehezké provizorní zakrytí na stěně kostela.

Když jsem se na stránkách zpravodaje posledně zmiňoval o naší žádosti o dotaci Středočeského kraje pro druhou etapu revitalizace, tak nám díky Bohu dotace dopadla. Takže můžeme zkombinovat opět dva finanční zdroje proti sobě – IROP a Středočeský kraj. Jen administrativy je

teď tolik, že nevím, co dřív a nestíhám. Neopravujeme totiž jen Bousov, ale celkově Řítonice, dílčí opravy probíhají i v Sobotce a v Libošovicích, projekčně se připravuje velká oprava kostela v Oseku.

Stále vyjadřuji vděčnost všem, kteří pomáhají jakýmkoliv způsobem. I když se nám zatím dařilo shánět větší finanční prostředky, samozřejmě stále budeme rádi za jakýkoliv finanční dar od místních obyvatel a firem na účet farnosti 502105021/2010. Je možné opět využít QR kódu. Děkujeme dárcům, kteří přispěli po minulé výzvě. Kdo z dárců by potřeboval vystavit daňové potvrzení, ať mě neváhá kontaktovat. Finance se snažíme sehnat opravdu kdekoliv.

QR Platba

V minulém roce jsme velkou zásluhou paní Marie Cimbálové byli úspěšní také v nadačním programu Gift Matching UniCredit Banky, banka nám zdvojnásobila vklady svých zaměstnanců, kteří podpořili revitalizaci našeho kostela, a centrála z Itálie tak v letošním roce na jaře zaslala farnosti přes 100.000 Kč. Myslím, že z celé Evropy jsme byli celkově třetí nejúspěšnější nezisková organizace, ve chvíli, kdy jsme byli průběžně na prvním místě, tak nám bylo z Prahy doporučeno dokonce zvolnit, abychom na sebe neupoutali v Itálii pozornost „velkých šéfů“. I letos bychom tento program opět rádi využili.

U kostela se také co nevidět objeví větší nástěnka, kde budeme moct průběžně informovat o dění v celém farním

obvodu a zvat na naše akce. Měli jsme v poslední době v Sobotce krásnou slavnost tzv. Božího Těla – s dechovou hudbou, s baráčníky, dále nás ve spolupráci s Městem Sobotka v kostele navštívil Alfréd Strejček s Jitkou Molavcovou s krásným pořadem Oráč a Smrt, na farní zahradě jsme hostili dvě pohádky pro děti. Připravujeme v srpnu ještě příměstský tábor s křesťanským zaměřením pro děti nejen z farnosti, dále slavnostní koncert v Sobotce na 27. 9. a velikou radost mi udělalo také to, že v uplynulých dnech bylo další děťátko z Bousova – Nela Josefina – pokřtěno. Bohoslužby zde v Bousově jsou stále každou středu i v letním čase v pečovatelském domě od 17.00 hod. A před bohoslužbou nebo po bohoslužbě je možné mě oslovit ve všech záležitostech.

Klidné léto čtenářům, pořádné odpočívání dětem o prázdninách a dospělým při dovolených a všem Boží požehnání přeje

Václav Novák, děkan

Probíhá restaurování západního portálu

Jak se Klímovi dostali do Horního Bousova a vzpomínky na pobyt v něm

V minulém čísle jste si mohli přečíst článek o 8. květnu 1945 v Horním Bousově, který přinesl tragédii u Pyrámu. Jeho autor Mgr. Jiří Klíma poskytl k otištění vzpomínky své maminky a tatínka na okolnosti, které tehdy zabránily větší tragédii. V následujícím textu jsou zaznamenány vzpomínky paní Věry Klímové, maminky pana Klímy, na okolnosti jejich přesunu z Prahy do Horního Bousova a pobyt zde. Zachycují život a události posledních měsíců druhé světové války.

Dne 14. února 1945 zažila Praha první větší a zároveň nejtragičtější spojenecký nálet během druhé světové války. Nálet bombardérů byl součástí masivního bombardování Drážďan, ale pro navigační chybu byla místo seřadovací nádraží v německých Drážďanech bombardována Praha. Nálet si vyžádal přes 700 obětí a přes 1184 zraněných, přičemž byly zasaženy oblasti jako Smíchov, Vinohrady, Nusle, Vršovice a Nové Město. Mezi poničenými budovami byly Emauzský klášter, Faustův dům a Vinohradská synagoga. Bomba zasáhla i dům, v němž bydleli Klímovi.

Miloslav Ječný

Nedlouho potom byl u nás asi dva dny Libor Vrána z Horního Bousova, syn paní Žertové z prvního manželství, pozdější manžel mé sestřenice. Pan Vladimír Žert byl nájemcem dvora v Horním Bousově. Jednou byl s námi při poplachu ve sklepe, říkal, že to není možné, abych s dětmi v noci běhala do sklepa. Když byl poplach, výtah nejel. Pak odejel a za několik dní jsme dostali pozvání, abychom se přestěhovali k nim na Bousov, že nám uvolní jeden pokoj. A tak jsme se tam odstěhovali s nejnnutnějšími věcmi 3. března.

V Horním Bousově. Do Dolního Bousova jsme dojeli vlakem už za šera, a to ze Židněvsí dokonce zadarmo. Čekal na nás Libor a omluvil se, že nepřišel s kočárem a koňmi, pan Žert byl s nimi někde odpoledne a říkal, že už jsou unavení. Libor měl s sebou káru a jednoho pomocníka ze dvora. Naložili jsme na káru zavazadla a mezi ně jsme položili v dece zabaleného Jiříčka, který hned usnul. Vydali jsme se tedy vzhůru stoupající silnicí k Žertovým.

Ruští zajatci. Uvítalo nás příjemné teplo a přívětivé tváře a horké jitřničky s červeným zelím. Ale byli tu také čtyři němečtí vojáci ve vedlejším pokoji, kolem nichž jsme chodili do pokoje přiděleného nám. Nejdříve tedy vysvětlím, jak se tu vzali. Několik dní tu přespávali zajatí Rusové ve stodolách ve dvoře, bylo jich kolem osmi set a jeden den dokonce 1200. Kdo to neviděl, neumí si to představit: uniformy kdysi zelené, špinavé a potrhané, na zádech vypálená písmena SU (Sowjetunion), pytle přes hlavy, někteří mají dokonce deky, boty děravé nebo také žádné, pytlivé chlebníky přes ramena, obyčejně prázdné a sklesle visící. Člověk se na ně dívá a sotva se ubrání slzám v očích. Hledí tupě před sebe, bez zájmu, jediné, když uvidí vůz s jídlem, ožijí a natahují ruce: "Daj chleba!" Jsou mezi nimi také inteligentní tváře, ale většina jich – jen stádo, nemyslicí, ubohé, méně než lidé, a přece ještě něco víc než zvířata.

Pomáháme zajatcům. Libor se dovolil německých strážců, aby si směl vzít několik do chléva ke kydání hnoje. Vybral si podle vzhledu ty nejinteligentnější a při práci v chlévě, kam strážci nepřišli, se jich vyptával na jejich osudy a kde už je jejich armáda apod. Tetička jim uvařila kávu, ovšem meltovou, a přidala vánočku, sama jsem to nesla s naší Růženkou. Ti chudáci byli na vrcholu blaha. Dojemné bylo, jak jim zdejší lidé snášeli všechno možné k jídlu, přijel vůz odkudsi, plný chleboů i tvrdých kůrek, jiný plný jablek. Němci vylezli na vůz a házeli vše na natahující se ruce, ale ta nejlepší jablka si ponechali pro sebe. Když pak přišli nahoru, dali také našim hochům. Měla jsem vztek, ale musela jsem mlčet. Tetička zajatcům denně vařila polévku, zapojily jsme se do práce, loupaly jsme brambory, čistily jsme zeleninu, přebíraly hrách. Polévka se vařila v osmdesátilitrovém prádelním hrnci, tetička přihodila ještě kroupy, hrstě mouky a nakonec, když vše bylo uvařeno, ještě celou kostku margarínu. Na dvoře pak dozorci velkou sběračkou nabírali polévku a lili do esšálků.

Němečtí dozorci. Nahoře v bytě byli stále dva až čtyři němečtí vojáci, spali v dlouhém pokoji vedle kuchyně a chodili

brzo spát, musela jsem překračovat ležící těla. Někteří z těch dozorců byli mrzáci, na frontě už nebyli nic platní, tak je přidělili na hlídání zajatců. Jeden tu byl i se ženou, kdysi se setkali, ona utíkala z města, kde po bombardování přišla o všechno. Byli to staří manželé, šediví, před jídlem se vždycky modlili. Oba hoši se s německými dozorci spřátelili, někteří z nich dokonce uměli dost česky, asi byli ze Sudet. Na jednoho z nich si jasně vzpomínám. Seděl v kuchyni na nízké stoličce, špinavým rukávem si utíral slzy a vypravoval nám, že pochází ze vsi blízko Ostravy, otec se přihlásil k Němcům, ačkoliv byl Čech jménem Tomášek, což mělo za následek, že všichni tři synové byli nakomandováni do války. O jednom dostali zprávu, že zahynul v boji, druhý byl nezvěstný a on sám, inženýr, byl raněn, a tak ho dali k strážcům zajatců. Mluvil podivnou češtinou smíšenou s polštinou, asi šlonzácky.

Francouzi a Angličané. Také se tu mihli Francouzi a Angličané, ale jen přes den na chvíli a šli dále. Francouzi měli baskické barety, s nimi jsem promluvila pár slov. Angličané byli řádně vybaveni, měli kufry a pytle i rezervní boty a na hlavách skotské čepičky. Libor si mě přizval na pomoc při domlouvání s Angličany, ale ještě jsme na to nestačili a museli jsme si vzít na pomoc slovník.

Ruská „kapela“. Jednou přibyla i ruská kapela, měli balalajku, housle, tahací harmoniku a pískali. Německý strážce je dirigoval: "Tak zagraj, eins, zwei, drei" a poskakoval do taktu, až mu puška na zádech jen litala. Stáli před stodolou, několik jich tancovalo kozáčka a ostatní tleskali do taktu. Nevím, proč mi z té jejich veselosti bylo tolik do pláče. A to jsme tehdy netušili – a oni také ne, že dočkají-li se výměny zajatců, budou ve své vlasti poslání do koncentráků jako zrádci a přeběhlíci. Někteří dělali velmi pěkné věci z kovu. Dostala jsem náramek s vyrytým vzorem a tatíček prsten za cigarety a chléb. Tak se zaměstnávali, než je strážci zahnali do stodol, po třicetihodinovém pochodu. Brzo ráno zas byli vyhnáni na další pochod, za pěšími se na vozech vezli ranění a nemocní. Za několik dní už nastalo ticho

na silnicích i ve dvoře, ale stodoly byly plné blech a vši, nikdo se tam dlouho neodvážil vkročit.

Krátery po pumách. Jindy přišel Libor pro nás, ať se jdeme podívat na nedaleké pole na ohromnou jámu v zemi, určitě způsobenou bombou. V noci ji tam shodil pilot, když se vracel z nějakého náletu. Druhou prý shodil u Kněžmostu, ta rozbila chlívek a zabila kozu. Tak to piloti dělali, když nepoužili všechny bomby, házeli je dolů, aby uletěli co nejrychleji pronásledování. Zřejmě však dávali pozor, aby nezasáhli vesnice. Aní jsme ono letadlo neslyšeli, ve dne v noci přeletovala letadla, takže jsme je už ani nevnímali.

Nacvičování Božihodové písně. V neděli jsme byli s tatínkem a s tetičkou na mši v kostele v Dolním Bousově a zpívali jsme na kůru. Pan farář nám vzkázal, abychom, kdo bude chtít, přišli na faru navečer nacvičovat s ostatními Bousováky píseň „Vstáť jest“, která se bude zpívat o Božím Hodě velikonočním, a zároveň nám poslal noty. Tetička mě pobídla, abych také šla. Několikrát jsem byla navečer s Liborem na faře, kde jsme zpívali za doprovodu harmonia. Pak jsme to ještě cvičili doma při pianu. Libor hrál také na piano, ve vzácných chvílích volna jsme hrávali čtyřručně Dvořákovy Slovanské tance. Píseň končí slovy „aleluja, aleluja“, zpívala jsem si to třeba i při práci, až tu mě jednou překvapil Pavlíček slovy: „Mamičko, ty zpíváš pořád luju, luju, jako když posloucháte rádio a vono to tam taky tak dělá.“ Polekala jsem se, skutečně to tak v rádiu hučelo, když Němci rušili cizí stanice. A za poslouchání ciziny byl i trest smrti. Nemohla jsem hochovi nic vysvětlovat, ale Aleluja jsem už nezpívala.

Život na Bousově. Nyní o tom, jak se na Bousově vařilo a jedlo. Vařila jsem si sama ze svého, ale jen částečně, protože nás tetička „příkrmovala“. Hochům jsem jídlo mastila máslem, sobě a Růžence margarínem. Když tetička viděla, jak málo a čím si mastím, hned mi přilila do talíře sádlo. Oni mastili všechno sádlem, máslo se mazalo jen na chléb. Jednou týdně se pekli chléb v peci a také jednou týdně se stloukalo máslo v dřevěné máselnici, jakou teď můžete spatřit jen někde v museu nebo skansenu. Takže v pátek jsem se o večeri „nesměla“ starat, byl chléb pro celou rodinu s tvarohem s pažitkou a k pití podmáslí. Já také pomáhám v kuchyni, stále je co dělat, vaří se brambory prasatům, ohřívá se

Nájemci hornobousovského dvora manželé Žertovi a Pavel Klíma, HB květen 1945

mléko malým prasátkům a telátkům, také se přebírají brambory a ty naklíčené se odvezou zasázet na pole. Vylíhla se malá kuřátka, to byla podívaná pro hochy.

Výlet do Plakánku. Po poledni jsme se vydali na výlet i s kočárkem, Jiříček by to byl neušel. Bylo krásné počasí, a tak jsme šli do údolí Plakánku nedaleko hradu Kosti, ke studánce Roubence. V louce tam vyvěrá v písčité půdě pramen ze země tak, že se nadvzdává písek a vytváří jakési bublinky, ty pak praskají, voda vytryskne a písek zase spadne na dno. Hochům se to moc líbilo. Když jsme se vraceli, šli jsme lesní cestou, ne po silnici. Tu dosti daleko před námi vyšel z lesa nějaký muž, přeběhl cestu a zmizel v lese. Soudili jsme, že je to nějaký partyzán nebo uprchlý zajatec, bylo jich tehdy v okolních lesích, a hlavně skalách dost. V lese u Telibi bylo několik Angličanů a dokonce se chodili k Čepičkovům (=příbuzní) v noci koupat.

Když jsme došli na ono místo, kde ten člověk zmizel, položili jsme na kraj lesa, co nám zbylo z toho, co jsme si vzali s sebou, mazanec a nějaké koláče. Hlasitě jsme to oznámili, že je to pro ty neznámé, kteří se skrývají v lese, a pak už jsme šli dál a neohlíželi jsme se. Vrátili jsme se ve sváteční náladě a osvěžení domů, tedy k Žertovým.

Do Sobotky. Jednoho dne jsem šla pěšky „se sádlem“ do Sobotky. Když se zabilo prase, muselo se odevzdat určité množství sádla. Také jsem chtěla nakoupit nějaké potraviny. Sádlo se odevzdávalo za měs-

tečkem pod širým nebem, kde stáli ti, co je přejímali, vážili je na vahách a zapisovali do lejster, kolik kdo přinesl. Stála jsem tam nejméně půl hodiny ve frontě a bylo pro mne strašné poslouchat nepřetržitě detonace, jak se bojovalo ve Slezsku. Tam se stahovala sovětská armáda k dobytí Ostravy. Když jsem se vracela, postupovala po pravé straně silnice dlouhá řada zajatců. Slyšela jsem, že mluví francouzsky, trochu jsem se k nim přiblížila a zeptala se jich: „Vous êtes Français?“ Několik se jich usmálo a odpověděli, že ne, že jsou Belgičané. Ale vtom už na mě zařval německý voják, který se rychle přihnul, abych s nimi nemluvila a šla na druhou stranu silnice (to s těmi Rusy jsme mohli mluvit). Škoda, mohla jsem je potěšit tím, že se konec války už blíží. Mířili na západ, doufala jsem, že je Němci předají spojencům. Tak jsem je předešla, šli totiž velmi pomalu, kdoví kolik kilometrů už ten den pochodovali. U nás se nezastavili.

Angličané na Bousově. Po několika dnech přišli do statku čtyři Angličani, byli to Irové a jeden z nich byl opravdový irský „zrzek“. Nabízeli jsme jim jídlo, ale nechtěli nic jiného než teplé mléko. Měli ruksaky nabité konzervami s máslem, masem, sýrem, tím je zásoboval Mezinárodní červený kříž. Přinesli jsme jim tedy mléko a vysvětlili jsme jim, aby šli zadem na silnici, že snad dohoni celý transport, který bude někde přenocovat. Že už je skoro konec války, obě armády ze západu i z východu že už se setkaly na Labi a že u nás, kdo bude přechovávat zajatce, podlehne trestu

smrti. Pochopili, poděkovali a srdečně se s námi rozloučili. Libor je pak vyvedl zadem do polí a ukázal jim, kterým směrem mají jít. O jejich dalším osudu jsme se už nedozvěděli.

(Horno)Bousovský dvůr. Teď bych ještě měla popsat bousovský dvůr. Dlouhé jednopatrové stavení sousedilo s chlévy, na protější straně byly stáje, vepřinec a ovčín. Těch ovcí bylo velké stádo, chodil je pást ovčák na louku. Když se vracely navečer z pastvy v oblaku prachu, zbarveného do zlatova paprsky zapadajícího slunce, hnal se v čele stáda mohutný beran se zakroucenými rohy, byl prý velmi zlý, nesměli jsme se k němu ani přiblížit. Dvůr byl plný drůbeže, slepic, krůt, krocanů a perliček.

Dvůr byl obklopen třemi velkými stodolami, na opačné straně domu byl ovocný sad, zeleninová zahrádka i pár květinových záhonků. Do domu se vešlo velkým klenutým podchodem. Nahoře z chodby vedly dveře do prostorné kuchyně s dvířkami u pece, pak se vešlo do dlouhého pokoje přes celou šířku domu s okny po obou stranách (tam spali ti Němci). Byla tu pohovka a dlouhý stůl, kde se jedlo ve všední dny. Za dveřmi vpravo byl "náš" pokoj s okny na zahradu. Kdosi ze vsi jel předtím s nákladákem do Prahy, kde se u nás stavil pro tatíčkův velký gauč, postýlku pro Pavla a malou almárku, kam jsem uložila dětské prádlo a šatstvo. Jiříček spával v kočárku, ještě se tam dobře vešel. Za naším pokojem byl menší pokojík Liborův a Vladkův, byly tam ještě jedny dveře do jídelny, takže hoši nechodili přes náš pokoj. V jídelně stál velký stůl, kde se jedlo v neděli a o svátcích, a pianino. Za jídelnou byla ještě ložnice Žertových. Jejich služka Marjánka měla pokojíček v přízemí, kam také dali postel pro naši Růženku. Ty dvě se brzo spřátelily.

Sovětská armáda na Bousově. Mezi 10. a 12. květnem bylo dokončeno osvobození českých zemí americkou a sovětskou armádou. Tatíček odjel do Prahy, aby zjistil, jak dopadli jeho i moji rodiče, a aby se hlásil zpátky v prokuratuře. Na Bousov dorazily sovětské tanky, podle označení to byly tanky americké. Američané totiž poskytovali Sovětům vojenskou výzbroj. Říkalo se, že Američané dodávali do války hmotný materiál, kdežto Sověti lidský materiál. Lidé vítali vojáky a nosili jim všechno možné, hlavně pivo a kořalky. Také tetička upekla mísu buchet a donesla

je vojákům a já s hochy jsem se šla na ně také podívat. Vojáci se tu nezdrželi dlouho a stáhli se do Dolního Bousova, kde se usídlili na loukách.

Příhoda tragikomická. Ještě než odjeli, zažili jsme nemilou příhodu. Bylo k večeru, když někdo začal mohutně bušit dole na vrata. Když jsme otevřeli okno, abychom se podívali, kdo to, poodstoupil pěkně tlustý voják od domu a něco na nás řval a mířil na nás pistolí. Pan Žert vyrozuměl, že chce nějaké kolo, které má být dole v chodbě. Tak se vypravil dolů a já jsem popadla kbelík s vodou a běžela jsem za ním s úmyslem, že vychrstnu na toho Rusa vodu, kdyby chtěl střílet. Naštěstí vše proběhlo hladce, v chodbě stálo skutečně nějaké kolo, pan Žert je postrčil vojákovi, ten na ně sedl a motal se po dvoře k vratům div nespádl, byl totiž, jak jsme viděli, notně nalitý.

Různé názory. Když jsem jela vlakem, zažila jsem něco jako předzvěst budoucích špatných časů. Vykládala totiž jedna ženská v kupé, že je teď v Bousově předsedou Národního výboru „ten doktor, bejvalej starosta“ a ten že musí z toho místa pryč, kdepak, tam že musí teď být komunisti a „takhle my to nenecháme, my s tím teď jinak zatočíme“. Podobně mlela ještě dlouhou dobu, ale protože nikdo neodpovídal, nepřítakával jí ani neodporoval, zmlkla. Jeli jsme mlčky, až pak začal mluvit starý muž, ten ale docela jinak. Vyprávěl, že byl zavřený a že ví, kdo ho udal, že to byl jeho soused. Teď se vrátil a viděl toho souseda, jak pokojně reje na zahrádce v zemi. Napadlo mu, že by se teď mohl pomstít za všechno strádání, co v arestu zažil. Stačilo by dojít si do domu pro schovanou pušku a namířit do té jeho skloněné hlavy, co by mu kdo mohl dokázat, nikde nikdo nebyl. Ale pak si řekl, že to nemůže udělat, že mu musí odpustit a potrestání přenechat Pánu Bohu. A zase nastalo ticho a já jsem se v duchu zaradovala, že i takovíto lidé žijí mezi námi.

Později v červnu přijel do Dolního Bousova profesor Zdeněk Nejedlý, řečnil na náměstí na tribuně, velebil Sovětský svaz a agitoval pro komunisty. V Bousově, kdo neměl hospodářství anebo měl jen pár slepic a králíků, ten jezdil pracovat jako dělník do Škodovky do Mladé Boleslavi a ovšem byl buď sociální demokrat nebo komunisti. Takže Nejedlý nemluvil k hluchým uším. (A že to je náš vzdálený příbuzný, jsme brali jako fakt.)

V Dolním Bousově. Do konce května jsme zůstali u Žertových, ale dále jsme je už nemohli obtěžovat. Přestěhovali jsme se tedy do Dolního Bousova do "hotelu", na náměstí, kde to bylo špatné. Bydleli jsme ve druhém patře, kde nebyla voda, pro tu jsem chodila s konví k pumpě na dvoře, záchod byl v prvním patře, kam se zase ta voda musela vylít. Někdy jsme chodili na oběd do protější hospody, jindy jsem vařila na malém elektrickém vařiči, to podle toho, jak mi vystačily potravinové lístky.

Jindy přijelo nákladní auto na náměstí a vojáci z něho vysypali krabice s botami, rozletělo se to po náměstí, krabice a boty v jednom chumlu. Asi vykradli někde Baťovu prodejnu. Celé náměstí se pak hemžilo lidmi, kteří hledali jim odpovídající čísla a boty do páru. Jindy zas na louce za městečkem vyklopili vojáci tři velké kotle uvařené rýže, lidé tam hned běželi a rýži si rozebrali. Pak se také ozvala střelba, velící důstojník dal zastřelit vojáka, který ukousl ucho jedné prostitutky z Bousova. Veselejší zážitek byla návštěva u paní mlynářky na sv. Annu, anebo svatba Svatavy a Jaroslava Vlčkových.

I jinak to bylo v Bousově špatné, lesy byly daleko, v jakémsi malém parčíku v městě byla nádrž s vodou, kam se chodili koupat vojáci nazi, procházky jen po cestách, v polích, silnice byly plny jedoucích i pěších vojáků. Ani hoši tam nebyli spokojeni, kamarády neměli žádné, hráli si jen s holčičkou asi stejného věku, která bydlela s maminkou v pokoji vedle nás. Ta holčička jednou po obědě přivedla do pokoje ruského vojáka, právě když maminka odpočívala v posteli. Voják se zaražen zastavil k prahu a byl tak slušný, že se hned obrátil k odchodu. Ovšem pro tu paní to byl šok.

Autorkou výše uvedených vzpomínek byla moje maminka Věra Klímová. Psala je v letech 1994–1996, po rozvodu již jako Trublová. Já jsem jim dal definitivní podobu v roce 2005 a nechal jsem zhotovit deset výtisků knihy s názvem Vzpomínky a podtitulem Jak jsme prožili 2. světovou válku pro rodinu. Kniha formátu A5 má 175 stran, grafickou úpravu dělal můj švagr akademický grafik a malíř Jan Jiskra. Naše rodina za války obvykle od jara do podzimu přebývala postupně v Rabakově (1940–43), Brodsku (1944), Horním a Dolním Bousově (1945) a opět v Brodsku. Berte tyto vzpomínky jako malý střih ze života za druhé světové války.

Mgr. Jiří Klíma

Nové herní prvky v mateřské škole. Během měsíce července byly instalovány dva nové herní prvky na zahradu mateřské školy

v ulici Školní. Celkové náklady na herní prvky tvořily 250.000 Kč. Z MAS Český ráj se podařilo získat dotaci 200.000 Kč, ostatní

prostředky byly uhrazeny školou. Milé děti, ať vám prvky dlouho slouží.

Kateřina Karnová

Slavnostní vyřazení žáků devátých tříd

Poslední školní den jsme se rozloučili s našimi milými žáky devátých tříd. Před zraky svých rodičů, prarodičů a společných známých nastoupilo na školní dvůr celkem 46 deváťáků pod vedením jejich třídních učitelek Mgr. Veroniky Hrdličkové a Mgr. Heleny Pánkové. Před slavnostním ošerpováním žáků pronesl pár slov k vycházejícím žákům i pan starosta Miroslav Boček. Následně přednesli své projevy i sami žáci a za zvuku svých oblíbených melodií prošli pomyslnou branou do jejich nového života. Přejeme jim, aby jejich nová životní cesta byla bez zbytečných výmolů a děr. Hodně štěstí a úspěchů přejeme všem našim žákům.

Spolu s letošními deváťáky jsem se s naší dolnobousovskou školou rozloučila i já.

Před 25 lety mě oslovil pan ředitel Miroslav Ječný, zda nechci učit v Dolním Bousově. Byl to pro mě zlomový okamžik v mém životě a nesmírně mu za něj děkuji. Pan ředitel mě naučil, že ve škole je nej-

důležitější klid a pocit bezpečí pro všechny zúčastněné. Že všichni žáci mají šanci na kvalitní vzdělávání přiměřené jeho schopnostem a dovednostem. Zažila jsem s ním spoustu školních výletů, lyžařských kurzů, ale hlavně legrace, vzájemné úcty a respektu.

Škola pro mě nikdy nebyla jen prací. Byla mým druhým domovem. Místem, kde jsem rostla nejen profesně, ale hlavně lidsky. Tolik okamžiků, tolik tváří, tolik příběhů... zůstane se mnou navždy.

Děkuji vám, milí žáci,

že jste mě každý den učili něco nového. Svým nadšením, zvědavostí, smíchem i upřímností jste mi připomínali, proč má smysl se snažit dělat školu lepší. Každý váš úspěch – ať už malý nebo velký – byl i mým.

Děkuji vám, vážení rodiče,

za důvěru, kterou jste mi mně i našemu týmu po celá léta projevovali. Vaše zpět-

ná vazba, podpora i spolupráce byly pro mě cenným kompasem. Díky vám mohla škola růst v souladu s tím, co děti opravdu potřebují.

Děkuji i vám, milí kolegové,

za to, že jsme z naší dolnobousovské školy vytvořili kvalitní školu na vysoké úrovni, která si vždy kladla za cíl nejenom vzdělávat, ale především vytvářet příjemné a bezpečné prostředí pro všechny zúčastněné.

Odcházím s vědomím, že každý konec je začátkem něčeho nového – pro mě osobně, i pro školu.

Přeji vám všem – dětem, rodičům i kolegům – hodně sil, radosti, tvořivosti a hlavně vzájemného porozumění.

Děkuji, že jsem mohla být součástí vašeho příběhu.

S úctou a vděčností Kateřina Karnová.

Poslední školní den jsme se rozloučili s žáky devátých tříd pod vedením třídních učitelek Mgr. Veroniky Hrdličkové a Mgr. Heleny Pánkové

Knižní novinky

Tipy z městské knihovny:

Naučná literatura:

- ♦ **Matka a já** – příběh Karla III. a Alžběty II. (I. Seward)
- ♦ **Kdo zradil Anne Frankovou?** (R. Sullivan)
- ♦ **Chytání velkých ryb** (D. Lynch)

Krimi:

- ♦ **Žebravá smrt** (G. Masterton) Když v Corku dojde ke 4 brutálním vraždám, není veřejnost v příliš v šoku. Mrtví mají totiž něco společného – všichni žili na ulici a pro obyvatele Corku byli jen neviditelnou přítěží.
- ♦ **Mrazivé vyhlídky** (W. Dranfield) Blíží se Vánoce a na městečko Lost Creek se snášejí sněhové vločky. V autose-dačce pláče tříletý chlapeček. Jeho matka, studená jako led, leží zhroucená na volantu. O pár dnů později je nalezena další mrtvá matka s přeživším dítětem...
- ♦ **Léčebna** (H. Fields) V utajení mezi sériovými vrahy. V přísně střeženém ústavu pro ty nejhorší zločince dojde k vraždě zdravotní sestry. A pohřešuje se i její novorozeně. Únosce žádá výkupné, čas neúprosně běží.

Romány:

- ♦ **Čtvero ročních období v Římě** (A. Doerr) O dvojčatech, nespavosti a největším pohřbu v dějinách světa. Autobiografický román, v němž autor vzpomíná na rok, který společně s rodinou strávil v okouzlivém Římě.
- ♦ **Volání naděje** (J. Okeová) Pokračování příběhu odvážné Elizabeth, která odjela na Divoký Západ vyučovat děti osadníků a indiánů.
- ♦ **Úlice – liebesroman** (J. Katalpa) Román sleduje osudy několika obyvatel provinčního městečka, jehož poklidnou atmosféru významně narušila druhá světová válka. Co všechno jsme ochotni obětovat pro to, abychom přežili?
- ♦ **Lucemburská epopej. IV, Otec vlasti** (V. Vondruška) Román zachycuje krále a císaře Karla IV. na vrcholu moci, začíná jeho návratem jako korunovaného římského císaře z Itálie domů.

Čtenářský klub na Šolcově statku

Pátek třináctého. Přesněji 13. června. Leckdo by mohl namítnout, že je to poněkud „nešťastný termín“, ale my jsme si odpoledne tohoto dne náramně užily. Vydaly jsme se totiž s Olinkou, která pro nás vše připravila a naplánovala, do nedaleké Šolbotky. Nejprve jsme zavítaly do sobotecké knihovny, některé z nás neodolaly a nesly si domů něco ke čtení, posléze jsme se vydaly k Šolcově statku.

Navštívily jsme výstavu výtvarnice Aleny Laufrové nazvanou Záznamy a recyklace. Říkáte si, co měla společného se čtenářstvím a se čtením? Vlastně všechno. Grafička Alena Laufrová, jejíž díla jsou zastoupena i v Památníku národního písemnictví a v Národní galerii v Praze, se v poslední době věnuje zpracování a recyklaci odloženého materiálu, především kartonu. Z něho vytváří díla zajímavá svou strukturou, zpracováním, myšlenkou. Sobotecká výstava představila díla zachycující knihy v různých podobách, jejich texty, písmo, řádkování. Návštěvníka potěší nejen pěkné pokoukání, ale mnohá díla vás donutí

zamyslet se, pracovat s fantazií, mnohá, ač „je to pouze papír“, ve vás vyvolají úsměv, jsou nevidaně vtipná a veselá. Mnohdy si říkáte „jak na tohle přišla, jak ji tohle mohlo napadnout...“

Na Šolcově statku právě kvetly bílé pivoňky, svými květy provoněla okolí i bílá růže, z oken se usmívaly barevné květy letniček zasazených v kameninových pucláčcích a vystavené sochy se ztrácely ve svěží zeleni vzrostlých stromů. Výstava nás měla inspirovat k vytvoření vlastního malého dílka. A protože Olinka myslela na vše, měly jsme k dispozici rezné provázky, různé fixy, pastelky, lepidlo... Každá z nás se ponořila do svého tvoření, hovor pomalu ustával, jak jsme se soustředily, abychom vdechly svému dílu nějakou myšlenku. A vznikly věci skutečně nádherné. A my jsme se skvěle bavily. A chceme si to zopakovat, tvořit a vymýšlet... Proč? Protože si u něčeho takového báječně odpočineme, odreagujeme se, zbavíme se stresu a domů se vrátíme dobře naladěné.

Ingrid Mendlíková

Čtenářský klub dospělých na Šolcově statku

Někteří se zdrží jen chvíli

Ptačí cestování za sluncem je obdivuhodné i v čase, kdy o něm víme víc. V dávnych časech lidem stačilo ujištění, že vlaštovky se na podzim zahrabávají do dna rybníků a přečkají tam. Víme, že to tak není, ale o tažných druzích všechno ještě zdaleka nedohlédnout. Je to opravdu teprve pár let, co v Anglii přišli na to, že tamní kukačky pobudou doma jenom pár týdnů. Rozdají po vajíčku budoucím pěstounům a už zas letí pryč. Jak fascinující! A chovají se tak i ty naše z krajiny kolem Zvolínku, jen odlétají o pár dnů později. V prvních červencových dnech. I tak jsou ovšem první, kdo pobyt doma končí. Myslelo se, že to jsou rorýsi – ne, kukačky jsou rychlejší.

Problematika návratu i odletů tažných ptáků není opravdu nijak jednoduchá, to snad ještě v učebnicích si šlo myslet, že tomu tak je. Když člověk zaměří pozornost k tomuto segmentu přírodovědy, nejen že najde daleko víc, ale často opravdu nestačí žasnout. Když zastavím čas na konci května, ani tam není stav ptactva kotliny na Zahrádkách konečný. Opravdu ještě přibývá třeba rákosníků (zejména zpěvných), kteří se cestou zmýlili či měli problém nestačiti s dechem. Letí od samého jihu Afriky a mladí vůbec

poprvé. Sami. Doma se rozhodně neztratí ani za takového zpoždění, zejména samičky. Protože zpěváků převažuje, jistotu hnízdění bude mít každá. Jen průběh nesnese otálení, všechno v poklusu, využít třeba fáze bousovského roku, kdy je kotel potravy dost. A i prodlužující se dny dlouho nevydrží. V kalendáři pobytů je to ovšem i naopak. Kdo pohoří v pokusu uspět/rozмноžit se, často z prostředí zmizí. Občas i s pocuchaným kabátem, ale s životem dál v hrsti. Našel bych takové doklady snadno i u slavíků, kroužkování podobné objevy umí. Když tedy shrneme výše napsané, není tak úplně ani pravdou to s těmi kukačkami. Odletět z hnízdiště velice časně může druh kdekterý. To už se ale do scénářů nezanáší, nevybádalo by se mnoho. Jen tím chci sdělit, že fenomén přírody nemožno naskládat do krabiček.

Hnízdění v naší výspě Polabí proběhlo letos přibližně na „horší dvojku“. Což je skvělé. Neznamená to pro ptactvo ovšem, že by bylo dočista vyhráno. Ti, kteří migrují, mají výzvu za výzvou teprve před sebou. Kterí se potulují, musí důvěřovat krajinám ke kočování, že je užijí. A kteří zůstávají? Vsadit na zimu, že bude tradičně mírná. Teprve součet všech těchto

výsledků představí příští rok zjara bousovskou krajinu v obraze originálních tahů, a já si pokaždé přeji, aby na plátně barev neubývalo. Byla by to škoda pro nás, pro všechny.

Rok ve zdejší přírodě by šel zapsat ze samých velkých písmen. Kdybyste měli čas jako mám já, moc bych – zažít to – každému přál. Kdy obálkou pro všechno je pokaždé vybrat si nad kotel některou z vyvýšenin a jít si k ní v klidu posedět. Od baby nad Studénkou, od vrchu Mužský. Z rozhledny na Čížovce, z ochozu Humprechtu, od Krocny i Mílovy Hůry, od Holých Vrchů, a zase dokola v jiném čase. Nebo postačí vyjít k Rohatsku na Hora, či k vodárně vyššího z Bousovů na lavičku. Kotlina Klenice drží k nám pořád potenciál, o kterém se snad ani nezdá.

Kdybych měl jen z mého zápisníku vylovit taxony nejvzácnější, které před očima na cestách neuhuly, seděl bych za klávesnicí ještě dlouho. Spíše už jenom dodám, že obrazy bousovských čtyř ročních období stojí vždy za chvíli zastavení. Je v nich co nacházet, a někdy dokonce důvod zalaпат po dechu.

Pavel Kverek

Výlet Kopidlínkou do zámeckého parku

V neděli 1. června jsme se vydali na výlet do Kopidlna. K dopravě jsme využili vozidlo Edita (Experimentální Drážní vozidlo pro Inovativní Technologie AŽD), vybavené nejnovějšími technologiemi pro autonomní provoz na trati Kopidlno-Dolní Bousov. AŽD je soukromá železniční a dopravní společnost, která na trati testuje zabezpečovací zařízení. Každý první víkend v měsíci si cestující mohou prohlédnout technické zázemí zmíněného vlaku. Kromě DB a Kopidlna lze přistoupit nebo vystoupit na osmi zastávkách: Řítonice, Domousnice, Rabakov, Rokytňany, Osenice, Dětenice, Libáň a Ledkov. Toho využijeme o prázdninách, kdy vlaky pojedou každý den, až se budeme 16.7. vracet od památného stromu, libáňské borovičky.

Dnes jsme ale z kopidlnského nádraží nasadili svižnou chůzi, abychom dobře využili čas.

Roháč naživo

V zámeckém parku jsme vyhledali místa v blízkosti dubů, kde by se mohli roháci touhle dobou zdržovat. Jsou to tvorové aktivní převážně večer a v noci, tak jsme počítali i s tím, že nepotkáme žádného. Objevili jsme však ne jednoho, ale víc než deset exemplářů!

Asi pět brouků jsme viděli letět, někteří lezli po kmenech stromů, z dalších už zbyly jen tělesné schránky bez života. Zastihli jsme jak samičky, tak samce různých velikostí. Většina samečků měla děravé krovky ze souborů. Někteří brouci nalétávali i na nás, sedali si nám na ruce a nohy. Byl to skutečně zážitek. Kromě roháčů jsme obdivovali také společenstva ploštic ruměnic a mravenců. Objevili jsme také nosorožníka.

Roháči obecní jsou naši největší brouci. Samci jsou známi velikými kusadly, které používají v soubojích o samice. Samičky mají kusadla znatelně menší, ale kousnutí samičkou roháče je bolestivější, než kousnutí samcem. Samice kusadla používají k zahrabání pod zem, aby mohly naklást vajíčka do země v blízkosti dubových pařezů. Larvy se pak živí tlejícím dřevem, jejich vývoj trvá průměrně pět let, i déle. V posledním stádiu vývoje vytvoří larva v zemině kokon velikosti lidské pěsti a v něm se na podzim vylíhne. Na povrch však ze země vyleze až na jaře. Dospělý jedinec žije cca 2 měsíce, téměř nepřijímá potravu (jen olizuje šťávy ze stromů), rozmnoží se a zahyne. Velikost dospělých brouků se liší v závislosti na kvalitě potravy, kterou se živili v larválním stádiu.

Pokračovali jsme procházkou kolem skleníků k rybníku. Tam se zdržují husy velké, ozývají se kuňky a skokani. Rybník nelze obejít, a je to tak asi dobře, protože v rákosinách za ním hnízdí jeřábi popelaví a rostou orchideje.

Cestou na vlak někteří z nás ještě stačili navštívit zdejší cukrárnu, zmrzlinu mají skutečně výbornou. Pak už nás čekala zpáteční cesta vláčkem, plná netradičních výhledů. Také počasí nám přálo, sluníčka tak akorát a slibovaná bouřka nás nezastihla.

Všech 18 účastníků, dospělých i dětí, bylo více než spokojeno.

Pavla Bartková

Bechov a Svobodín v druhé polovině 70. let

Rok 1976

Počasí

„Nový rok pokračoval ... 4. ledna silným povětřím, místy až vichřicí v celé Evropě, která nadělala spousty škod ... od 25. dubna čtyři dni mrzlo až -7°... Až teprve červen ukázal opravdu letní počasí a teplo až 31°, za celý měsíc nespadlo ani kapka vody.“

Požárníci

„Dne 24. května se pořádala soutěž požárníků v Obrubech, na níž družstvo žen z Bechova zvítězilo nad družstvem Dolní Bousev, družstvo mužů ze sedmi přítomných se umístilo na šestém místě. Družstvo žen se zúčastnilo ještě soutěže v Bělé pod Bezdězem, kde se umístilo na druhém místě.“

MDŽ

„Dne 8. března uspořádal OV takovou menší oslavu k Mezinárodnímu dni žen, na níž se zúčastnily dvě třetiny žen ze vsi, za účinkování mládeže a zpěvu a na konci i s místní hudbou. Jinak byly mimo svobodných všechny ženy ve vsi obdarovány bonboniérkou s přáním k tomuto jejich svátku.“

Sňatky

V letošním roce se na Bechově a Svobodíně konaly čtyři svatby.

Volby

Dne 22. a 23. října se konaly volby. Na Bechově proběhly v bývalé škole. Z naší obce bylo navrženo a zvoleno do MNV

v Dolním Bousevě sedm poslanců. Předsedou NV byl zvolen Josef Bartoň.

„Nově zvolený občanský výbor: Pařík Jiří – předseda, další členové: Jirků Václav, Dlask Ladislav, Tondrová Zdena, Hlaváčková Marie, Dlasková Stanislava, Novotný Václav, Slavík Josef a Dvořák Jaroslav.“

Rok 1977

Počasí

„...19. května se přihnala silná bouře s deštěm a kroupami a větrem. ... Opravdové léto trvalo do 20. července. ...“

Výstavba

„Mimo drobných úprav byla dokončena kanalizace přes celý Svobodín v hodnotě asi 110 tisíc korun a ještě do Vánoc byl porizen rozhlas.“

Kultura

„Dne 5. června uspořádala mládež Dětský den velmi zdařilý, kde si děti i dospělí přišli na své při různých hrách a hudbě i občerstvení, což u nás už 19 let za vedení učitele Havleho nebylo.“

Rok 1976, na Svobodíně se buduje svépomocí kanalizace

Sňatky

I letošní rok byl na svatby velmi bohatý, provdala se jedna slečna a čtyři mladí muži se oženili.

Rok 1978

Kultura

„21. května byla zase uspořádána ku Dni dětí občanským výborem oslava, kde si všichni přítomní přišli na své, zvláště děti, neb vcelijakého hraní měli tolik, že nevěděly, kam si jít hrát, a kde nescházelo ani občerstvení a pro dospělé ještě hudba za řízení Václava Mendlíka a pěkné počasí k tomu, takže se lidé rozcházeli až samý večer.“

Výstavba

Na Svobodíně byl upraven svod vody od lesa k cestě mezi popisnými čísly 30 a 36.

České dráhy provedly úpravu nástupišť na nádraží, aby se mohlo lehčeji nastupovat. Do bývalého příkopu před nádražím byl položen kanál, příkop byl zavezen a srovnán. To si vzali na starost mladí.

Rodinné domky

Na Bechově vyrostly další dva nové domy, mezi autobusovou zastávkou a bývalou školou tak vzniká nová ulice. Místní ji nazývají Josefovem, neboť několik majitelů je nositelem tohoto jména.

Sňatky se konaly pouze tři.

Narodily se čtyři děti, dokonce dvojčata, dvě dívky. Kronikář poznamenal, že je to na Bechově přesně po padesáti letech.

Až po rok 1978 psal kroniku místní občan pan Jaroslav Dvořák ze Svobodína čp. 29. Kroniku začal psát od roku 1979 mladoboleslavský občan Milan Málek, který často pobýval na Svobodíně na chalupě.

Rok 1979

Počasí

Na silvestrovskou noc a Nový rok roku 1979 si ještě mnozí pamětníci velmi dobře pamatují. Na Silvestra odpoledne vystoupila teplota na 12°C, 1. ledna ráno bylo mínus 16°C. Během 24 hodin došlo ke změně téměř o 30 stupňů. Leden i únor přinesly právě zimní počasí.

Společenské akce

Na počátku roku, kdy vláda vyhlásila kvůli nedostatku uhlí prodloužené zimní prázdniny, uspořádala obec na Formance na Svobodíně odpoledne na sněhu plné soutěže. Koncem zimy se také konal v pohostinství

Soutěžní odpoledne na Formance, zima 1979

na Svobodíně dětský karneval, hrála kapela Pytlouanka.

30. dubna se uskutečnil lampionový průvod, hrála místní hudba. Čarodějnice se pájily u lesa na Bechově.

Červnová oslava Dne dětí byla ozvláštněna seskokem parašutistů z AMK Mladá Boleslav.

„Společně s SPOZ byla provedena beseda s důchodci, první svého druhu v obci.“

Na ukončení prázdnin byl uskutečněn táborák pro děti a mládež spojený s opékáním vuřtů, hrála místní hudba, velká účast občanů. Byl zajištěn zájezd pro důchodce a staré občany na výstavu „Zahrada Čech“ v Litoměřicích spojený s prohlídkou památníku Tereziín.“

Akce

Další část kanalizace byla položena podél silnice na Bechově.

„Je možné se zmínit o jarních směnách NF, proběhly celkem dobře a i když počasí nepřálo, bylo v první jarní směně odpracováno 364 hodin. Zde se projevila účinná spolupráce s chatařským výborem, neboť při této směně pracovalo hodně chatařů, aktivně se zapojila též PO SSM, při druhé směně NF bylo odpracováno 344 hodin.“

Sňatky

Manželé Klukanovi a Ryklovi ze Svobodína oslavili v lednu zlatou svatbu.

21. a 28. září zažila naše vesnice dvě svatby. Tehdy ještě bývalo zvykem, že budoucí novomanželé roznášeli svatební koláčky a oznámení po celé vsi. Dostávali

za to „výslužku“, většinou ve formě peněz. Ve svatební den se na nevěstu přišli podívat sousedé, mnohdy se pak i „zatahovalo“.

Rok 1980

Různé

„Společně s SPOZ byla organizována beseda se zasloužilou umělkyní s. Jiřinou Švorcovou.“ Konala se v Dolním Bousově a zorganizovaly ji ženy z bechovské organizace Československého červeného kříže.

„Brigádně k oslavám 25. výročí osvobození vlasti bylo přikročeno k vymýcení křovin v prostoru budoucí požární nádrže na Bechově. Místní důchodci udržovali v zimě sjízdnost místních komunikací a v únoru se provedlo zavezení kanalizace a poté budoucího chodníku na Bechově. Důchodci položili další část kanalizace v délce 70m. Dvě jarní směny na úklid kolem čekáren ČSD a ČSAD, místního hřbitova, požární zbrojnice a v místě odkládacího prostoru – zavážky – celkem 568 hod. Byla provedena oprava podlahy v jedné místnosti místního pohostinství, položen škvárobeton, na akci se podílel OV a dohlížecí výbor spolu s brigádníky. Uvažováno o vybudování nového pohostinství vzhledem k tomu, že Bechov je rekreační oblast a je zde 60 popisných čísel a 23 chat.“

Narození

V tomto roce se v březnu během devíti dnů narodila tři děvčata, během jara ještě tři chlápci.

Ingrid Mendlíková

Dolnobousovský sportovní klub – sezóna 2024/25

Fotbalová sezóna 2024–2025 je minulostí a nutno říci, že byla úspěšná. **A-mužstvo** bojovalo do posledního kola o vítězství v 6. lize krajských soutěží. Nakonec obsadilo v tabulce historické 2. místo na vzájemné zápasy za vítěznou Kutnou Horou, která postoupila do 5. ligy. **B-mužstvu** hrající 9. ligu se podařilo zlepšenými výkony v jarní části sezóny obsadit nakonec 7. místo. Mládežnická mužstva **U19**, **U17**, **U15** a **U13** hrající krajské soutěže udržela příslušnost v daných soutěžích i pro příští sezónu. Ostatní mužstva mládeže **U11**, **U9** a **U7** hrála soutěže Okresního fotbalového svazu a výborně reprezentovala sportovní klub.

Rekapitulace sezóny 2024–2025

A-mužstvo dospělých v I. A třídě (6. liga) obsadilo v tabulce nakonec 2. místo s bilancí 20-3-7, skóre 81:44 a se ziskem 63 bodů. Mužstvo získalo oproti minulé sezóně o 17 bodů více a vstřelilo nejvíce branek ze všech mužstev v tabulce. Nejlepším střelcem mužstva se stal opět Honza Boček s 25 brankami a celkově mezi střelci obsadil druhé místo za Matějem Novákem z Bohemie Poděbrady, který dosáhl na 27 branek. V novém ročníku bude mít áčko celkem pět nových soupeřů – Sokol Chotětov, Union Čelákovice, Lužec, FK Mělník 1909 a SK Benátky n/J „B“. Změny v kádru budou minimální. Kádru zatím opustil pouze Filip Kořínek, který přestoupil do Sokola Řepov. Šanci v přípravě dostanou nadějní dorostenci a hráči kádru béčka, pokud budou mít potřebnou výkonnost, chuť potrénovat a zabojovat o místo v kádru áčka. Trenéry zůstávají pro tento ročník Michal Horák, Matěj Falta a Zdeněk Bělík. 9. liga začíná v sobotu 9. 8. 2025 zápasem v Uhlířských Janovicích.

B-mužstvo hrálo ve III. třídě (9. liga) OFS Mladá Boleslav. V tabulce obsadilo celkově 7. místo s bilancí 10-4-12, skóre 55:60 a se ziskem 34 bodů. Po neúspěšném podzimu, kdy mužstvo atakovalo spodek tabulky, se mužstvu v jarní části začalo dařit a postupně se dostalo do klidného středu tabulky. Mužstvo se postupně omlazuje a doplňuje nadějnými dorostenci. Je

určitě na čem stavět, ale je potřeba dále pracovat s mladými a perspektivními odchovanci, kteří by měli být budoucími tahouny A-mužstva. A určitě se také zaměřit na tréninkovou morálku, která není vždy taková, jaká by měla být. Trenérem zůstává Michal Šolc, který se vrátil k trénování po krátké pauze během sezóny. Okresní soutěže začínají o víkendu 23.–24. 8. 2025.

Poprvé v historii klubu jsme do soutěží přihlásili **mladší dorost U17** a **starší dorost U19**. Sezóna nebyla jednoduchá vzhledem hraným dvojzápasům, ale i vzhledem k cestování k soupeřům na druhý konec Středočeského kraje. Nutno říci, že se s tím nejen hráči, ale i trenéři a rodiče popasovali celkem dobře. **Starší dorost U19** v I. A třídě obsadil celkově 10. místo s bilancí 7-6-13, skóre 53:84 a se ziskem 27 bodů a udržel soutěž i pro příští sezónu. Trenérem zůstává Josef Wágner. **Mladší dorost U17** v I. A třídě obsadil celkově 13. místo s bilancí 4-1-21, skóre 68:185 a se ziskem 13 bodů. Pro nový soutěžní ročník se vracíme k modelu jednoho mužstva dorostu. Trenérem zůstává Josef Wágner. Nový ročník začíná o víkendu 23.–24. 8. 2025 zápasem proti Kutné Hoře.

Mužstvo starších žáků U15 a **mladších žáků U13** hrálo krajskou I. A třídu. A nutno říci, že tentokrát lepší výsledky mělo mužstvo U13. Nicméně soutěž se podařilo zachránit díky výsledkům mužstva U15. Mužstvo U15 zakončilo sezónu se ziskem 25 bodů na 11. místě, s bilancí 7-4-15 při

skóre 59:110. Mužstvo mladších žáků U13 zakončilo sezónu se ziskem 41 bodů na 7. místě, s bilancí 13-2-10 při skóre 87:68. Všichni trenéři, hráči a rodiče si zaslouží uznání za dobrou reprezentaci sportovního klubu. Začátek nového soutěžního ročníku je naplánován na sobotu 23. 8. 2025, kdy žáci zavítají ve dvojzápase do Sadské.

Mužstva U11, U9 a U7 zakončila sezónu ve svých skupinách v polovině června. Všechna výborně reprezentovala barvy sportovního klubu. Do nové sezóny vstoupí mužstva s pozměněnými kádry, díky každoročním posunům hráčů napříč všemi kategoriemi. Nový soutěžní ročník se rozeběhne počátkem září.

Nová sezóna bude pro všechny ve sportovním klubu jako vždy náročná. V soutěžích nás bude reprezentovat celkem 8 mužstev napříč všemi soutěžemi: A-mužstvo, B-mužstvo, dorost U19, žáci U15, U13, U11, U9, U7. Všechna mužstva fungují díky práci více jak 20 trenérů, kteří se starají cca. o 120 dětí a dvě mužstva dospělých.

Vedení sportovního klubu děkuje všem hráčům, trenérům, fanouškům, rodičům za reprezentaci sportovního klubu a také děkuje všem podporovatelům klubu, bez kterých by klub nemohl fungovat tak, jak funguje a prezentuje se navenek. Teď je čas na krátký odpočinek a v klidu se začít připravovat na novou sezónu.

*Miroslav Boček,
sekretář klubu*

0 evropský titul připravili Živného rozhodčí

Na Mistrovství Evropy v armsportu (páce), které se konalo ve dnech 31. 5. - 9. 6. 2025 v rumunské Kluži se František Živný připravoval s obrovským úsilím. Toužil získat evropský titul, který dosud nemá. Podřídil tomu vše a málem se mu to podařilo. Ve finále zvítězil, ale soupeř podal protest, kterému rozhodčí nepochopitelně vyhověli. Na Živného tak zbylo druhé místo a velké zklamání.

„Bojoval jsem docela dobře, dostal jsem se do finále a v něm jsem Litevce čtyřikrát porazil. Když jsem ho porazil počtvrté, vyhlásili mě vítězem. On podal protest a vyšlo mu to - rozhodčí rozhodli v jeho prospěch a odsunuli mě na druhé místo. On zvedl ruku a pak tvrdil, že jsem ho do loktu strčil já a udělal tak foul. To vůbec nebyla pravda, každý, kdo viděl video, mi dal za pravdu a tvrdil, že mě rozhodčí okradli o titul,“ popsal stále s hořkostí v hlase Živný. Proti rozhodnutí se nedalo odvolat, vytoužený evropský titul byl fuč. Zajímalo mě, zda se ještě František o jeho získání pokusí. „Hlavní otázkou je, zda to ještě moje zdraví vydrží. Příprava na Evropu byla náročná, tréninky byly husté, nemohl jsem dýchat a bral antibiotika. Momentálně fakt nevím, ale ještě bych to chtěl jednou zkusit.“

František Živný se zapojil i do bojů na levou ruku, kde skončil čtvrtý. A jak si vedli další členové oddílu AWK Dolní Bousov? Jan Toman byl v kategorii do 23 let a 85 kilogramů pátý na pravačku. V kategorii handikepovaných byl Lukáš Prácheňský druhý na pravou i levou ruku. A Ivan Gregorička se mezi muži do 70 kilo neprosadil. „Evropa byla velmi silná a kluci si vedli výborně. Tomanovo umístění je nádherné, vždyť je mu teprve dvacet. Doma už bude startovat mezi muži a to určitě povede k jeho dalšímu zlepšení. Lukáš Prácheňský nabral svalovou hmotu a sílu, dává tomu dost a na výsledcích je to vidět. On je po bouračce vozičkář, zkoušel i jiné sporty. Házet oštěpem, vrhal kouli, teď se

našel v páce, která mu vyhovuje. Ivan Gregorička ze Slovenska, který závodí za náš klub, byl také dobře připravený. Proč se neprosadil nevím, protože když startoval, byl jsem už doma,“ zhodnotil vystoupení svých kolegů Živný. „Byla to dobrá příprava na příští mistrovství Evropy nebo světa“, konstatoval. Mistrovství světa se koná v září v Bulharsku a bousovští borci uvažují o startu na něm, především Toman. Proto nemají žádnou letní pauzu, ale pilně trénují. „Každý trénuje v týdnu individuálně, scházíme se jenom v neděli. To přijedou i kluci z Prahy nebo z Náchoda, takže je možnost více trénovat za stolem,“ přiblížil momentální přípravu Živný. On sám si chce odpočinout a startovat až v únoru na Golemově ruce v Brně. A pak samozřejmě na Mistrovství České republiky.

Do Kluže (950 kilometrů) cestovali čeští reprezentanti z Prahy mikrobusem. „Cesta vcelku šla, trvala sice dvanáct hodin, ale řidič dělal často zastávky, takže jsem se mohl protáhnout a dát cigárko. Dalo se to přežít, ale znám lepší způsoby cestování. Po soutěži mě bolelo dlouhodobě zraněné pravé rameno, takže na zpáteční cestě jsem měl pravou ruku zavěšenou. Po návratu jsem navštívil lékaře, dostal opichy a budu moct trénovat dál,“ přiblížil svůj zdravotní stav bousovský silák. Startovat na Mistrovství Evropy není laciný výlet. Startovné sto euro plus z vlastního ubytování a stravování. Proto je František Živný vděčný nejen svým rodičům, ale i řadě drobných sponzorů. „Můj tradiční sponzor pan Zetka už je v důchodu. Kamarád Roman Šouta

obešel řadu podnikatelů v Bousově a okolí a dal pro mě dohromady potřebné finance,“ vyjádřil svůj dík Živný. A kdo ho podpořil? Byli to Miroslav Rejzek (Stavební firma Horní Bousov), Stanislav Svoboda (ZETA Benátky), Ondřej Plešinger (PK střechy Dolní Bousov), Pavel Vacek (VK stavby DB), Ondřej Erychleb (Hospůdka na nádraží DB), Milan Hercík (Průmyslové zboží DB), Auto moto klub DB, Antonín Kubeček (Podlahářství Osek), David Hovorka (TECTA DB), Jiří Kosina, Radek Janoušek (oba DB), Lukáš Mráz (Turnov).

Miloslav Ječný

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek opět prodává slepičky snáškových plemen typu **Tetra** hnědá a **Dominant** ve všech barvách, **Green Shell** - typu **Araukana** a **Dark Shell** - typu **Maranska**, cena od 259 Kč/ks.

Prodej se uskuteční: **11. 9., 25. 10. a 20. 11.** Dolní Bousov - u vlak. nádraží v 15.00 hod.

Při prodeji slepiček - výkup králíčích kožek - cena dle poptávky.

Doprava 249 Kč za celý nákup, doporučujeme objednávat i přes e-shop www.drubezcervenyhradek.cz.

Informace:

Po-Pá 9-16 hod.

tel. 601 576 270, 474 778 710.

Zpravodaj Bousovák, vychází jako dvouměsíčník. Vydavatel: Město Dolní Bousov, nám. TGM 1, 294 04 Dolní Bousov, IČ: 00237680. Vydání povoleno MK ČR pod číslem E 13240. Pověřená redaktorka: Ing. Dita Říhová. Redakce: Ing. Dita Říhová, Miloslav Ječný, Zuzana Zemanová. Náklad 1350 ks výtisků. Grafická úprava a tisk MS Polygrafie s.r.o., Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz.

Příspěvky a inzerci přijímá Městská knihovna a infocentrum, tel.: 322 312 001, 322 312 002, infocentrum@dolni-bousov.cz. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady zpravodaje. Uzávěrka příštího čísla 15. 9. 2025. Později podané příspěvky nebo neuhrazené inzeráty nebudou otištěny. Děkujeme za pochopení.

DOTACE AŽ 250 000 Kč NA RENOVACI DOMU

DOTACI VÁM ZAJISTÍME BEZ STAROSTÍ PŘEDEM NA VÁŠ ÚČET

KDO MÁ NA DOTACI NÁROK:

Majitel nebo spolumajitel domu k bydlení splňující jednu z následujících podmínek:

- ✓ pobírá starobní nebo invalidní důchod 3. stupně (ZTP)
- ✓ pobírá příspěvek na bydlení či dítě

VŠE ZA VÁS VYŘÍDÍME OD A DO Z
TENTO MĚSÍC VYŘÍZENÍ DOTACE ZDARMA !!

www.dotacelidem.cz

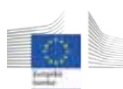
DOTACE LIDEM

+420 775 505 101

info@dotacelidem.cz

STÁTNÍ FOND
ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

TOPAS

CHYTRÁ A ÚSPORNÁ ČISTÍRNA ODPADNÍCH VOD PRO RODINNÉ DOMY A CHALUPY

- + **Řídicí jednotka** – měří přítok, automaticky nastavuje provoz, vyhodnocuje stav
- + **Úspora elektrické energie** – sama sníží výkon podle skutečného zatížení
- + **Samonosná konstrukce** – bez nutnosti železobetonové základové desky
- + **Vhodná i pro rekreační provoz** – zachování funkce i po 3-6 měsících bez přítoku
- + **Variabilní přítok** – přítok může být od 0,4 m až po 1,2 m pod terénem
- + **Odvodňovací box** – prodlužuje interval odkalování ČOV a redukuje množství kalu

Zpracujeme Vám nabídku a pomůžeme zajistit:

- projekt
- stavební povolení
- zprovoznění ČOV nebo dodávku „na klíč“
- pravidelný servis

TopolWater, s.r.o.
t: +420 602 688 362
e: topas@topolwater.com
w: www.topolwater.com

**LZE VYUŽÍT DOTACE
Z ROZPOČTU
MĚSTA!**

Poděkování

Děkuji všem autorům a tvůrcům speciálního čísla „Bousovák“. Obsah tohoto čísla bych doporučila jako „povinnou školní četbu“ v regionu.

H. Křečková, býv. kronikářka v Řitonicích

A léta běží, vážení... Děkuje městskému úřadu za milé blahopřání a dárky k našim narozeninám.

Míla a Mirek Vackovi

Děkuji za milé blahopřání k mým 81 narozeninám.

Jakubec Petr

Děkuji městskému úřadu za milé blahopřání a dárek k mým narozeninám.

Jan Bartoň

Vzpomínka

15. srpna před pětadvaceti lety zemřel pan František Koniček. Stále vzpomínají

manželka Helena a dcera Pavlína.

Inzerce

Hledám ubytování v Dolním Bousově, pokoj na občasně přespání o víkendu. Žena 60 let, mobil 724 216 413.

Kulturní tipy

20. 8. Pojd'me si to zavařit, zavařování ostružin s P. Bartkovou v kuchyňce ZŠ

23. 8. Sobotecký jarmark a festival řemesel

30. 8. Bousovské slavnosti, areál V Brízkách, od 12 hod.

31. 8. Mezinárodní mistrovství ČR v autokrosu, závodistiště Rachvala

5. 9. KINO v knihovně, 19.00, knihovna, film Sbormistr

6. 9. SeniorFest, Domov seniorů Vlčí Pole, 10-17 hodin

6. 9. Strašidelný les, 18.30, hřiště na Zahrádkách, pro děti do 15 let

13. 9. Divadlo na zahradě, 18.00, Těžká Barbora, hraje Divadýlko na dlani na jevišti v zahradě knihovny

13. 9. Osłavy 120 let žel. tratě MB-Sobotka, průjezd parní lokomotivy, vojáci v dobových uniformách, hudba 12-15 hod., nádraží DB

19. 9. Osłavy 10 let přírodovědného kroužku, 14-18, zahrada knihovny

20. 9. Otevřená SOBOTA v knihovně, 9-12 otevřeno pro veřejnost

STRAŠIDELNÝ LES

6.9.2025

Strašidelný les od 19:30
Děti do 6 let s doprovodem
Doporučujeme si vzít baterku
Akce pro děti do 15 let
Občerstvení zajištěno Vstupné dobrovolné

DOLNÍ BOUSOV

Dětské hřiště Zahrádky

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI A PODPORU

Knihovna a IC Dolní Bousov

PŘI SBÍRKOVÉ PREVENTIVNÍ AKCI ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ
V KVĚTNU 2025 BYLA NABÍZENÍM KYTIČEK ZÍSKÁNA ČÁSTKA:

10 675 Kč

VYBRANÉ PROSTŘEDKY BUDOU UŽITY NA DLOUHODOBÉ
PROGRAMY LIGY PROTI RAKOVINĚ PRAHA - NÁDOROVOU
PREVENCI, ZLEPŠENÍ KVALITY ŽIVOTA ONKOLOGICKY
NEMOCNÝCH, PODPORU VÝZKUMU A PŘÍSTROJOVÉ
VYBAVENOSTI ONKOLOGICKÝCH PRACOVÍŠŤ.

DĚKUJEME!

www.cdpr.cz • www.lpr.cz

Český den proti rakovině 2025

35 let Liga proti rakovině Praha
1990 - 2025
Za pořadatele sbírky:
Mgr. Michaela Frdriřchová

ARCADIA PRAHA
Za organizátora sbírky:
Mgr. Jana Mauleová

Děvčata při práci s rámký

Ke Krocňě u písčkovcového lomu

Občerstvení na České květnici

Po návratu z prohlídky polí

Roháči v Kopidlně 1. 6.25

Výklad o broucích ve vlaku cestou na roháče

Pořadatel město Dolní Bousov. Změna programu vyhrazena.

- 12:00 Četnická třináctka
- 13:00 Orchestr Karla Vlacha a Matěj Ruppert
- 14:00 Orchestr Karla Vlacha a Hana Holířová
- 16:00 Ivetta B.
(hudební vzpomínka na Ivetu Bartošovou v podání Šárky Vaňkové)
- 18:00 Můj Vzor, Božský Karel
(tribut Karlu Gottovi v podání Kristiána Šebeka)
- 20:00 Abraxas
- 22:00 Eagleheart
- Moderuje:
Lucie Unger Adamcová
Jan Hanys Holeček

- Atrakce
- Bohatý stánkový prodej
- Malování na obličej
- Mažoretky Sobotka
- Vem Camará Capoeira
- Bubenické vystoupení
- Program vhodný pro celou rodinu

Vstupné 200 Kč
Děti do 15 let
zdarma

8. BOUSOVSKÉ SLAVNOSTI

Areál V Břízkách

30. 8. 2025 od 12:00

VOP Dolní Bousov s. r. o.

elektromontážní firma
PRO elektro CZ

Galatruť s. r. o.

DOBOS s. r. o.,
Dolní Bousov

Ekol servis

Sady Český ráj s. r. o.

UNISMART

JETCO TRIP